naš čas

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA

Leto XV | Številka 24 (486) | Velenje, 22. junija 1979 | Cena 4 din | YU ISSN 0350-5561

Jugoslovanski pionirji v Mozirju

V soboto se je v Mozirju na letošnjem zboru jugoslovanskih pionirjev zbralo preko 5500 pionirjev iz vse Jugoslavije in iz zamejstva — Slavnostni govornik je bil član predsedstva CK ZKJ Stane Dolanc

Konec prejšnjega tedna je Gornja Savinjska dolina sprejela v goste pionirje iz vse Jugoslavije in iz zamejstva. Veličastnega zbora jugoslovanskih pionirjev v Mozirju se je udeležilo preko 5500 pionirjev iz vseh naših republik in pokrajin, zbora pa so se udeležili tudi otroci naših delavcev na začasnem delu v tujini in otroci iz zamejstva. Slavje je sicer v veliki meri pokvarilo vreme, prešerne radosti in mladostne zagnanosti tisočerih mladih src, pa le ni ugnalo. Sproščeno veselje in radostna pesem sta bila kos tudi vremenu. Pionirji so svoj letošnji zbor namenili jubilejem Zveze komunistov Jugoslavije in SKOJ–a, rojstnemu dnevu tovariša Tita, jugoslovanskim pionirskim igram „Narava – zdravje – lepota", zaključku pohoda pionirjev po poteh legendarne 14. divizije in mednarodnemu letu otroka. Sobotne slovesnosti v Mozirju so se udeležili tudi Viktor Avbelj, Andrej Marinc, Ivan Dolničar, Ljubo Jasnič ter številni drugi predstavniki republiških, medobčinskih in občinskih vodstev družbenopolitičnih organizacij, skupnosti in armade, Slavnostni govor je pionirjem prebral član predsedstva CK ZKJ Stane Dolanc.

Slavje se je pričelo že v petek v Nazarjah. Delegacije pionirjev iz bratskih republik in iz zamejstva so tamkaj sprejele pohodnike zadnje etape pohoda slovenskih pionirjev po poteh slavne 14. divizije. Prva pohodna enota je krenila na pot 26. aprila iz Suhorja v Beli krajini. Desettisoči pionirjev so krenili po poti borcev Štirinajste in med potjo ohranjali izročilo naše revolucionarne polpretekle dobe. V Nazarjah je pionirje pozdravil predsednik skupščine občine Mozirje, gostitelji pa so ob tabornem ognju poskrbeli za prijeten kulturni program, ki se je končal s sproščenim srečanjem pionirjev.

Osrednja slovesnost je bila v soboto dopoldne v Mozirju. Prireditev je sicer vseskozi motil dež, med programom pa se je le ugnal. Najprej so pred tribuno prikorakali udeleženci spominskega pohoda po poteh 14. divizije, komandant pohodne enote Zlatko Žerjav pa je predal raport Ivanu Dolničarju, generalnemu sekretarju predsedstva SFRJ in nekdanjemu komisarju 14. divizije. V imenu pokroviteljic letošnjega zbora, skupščin občin Celje, Žalec in Mozirje, je vse udeležence pozdravil in jim zaželel dobrodošlico predsednik skupščine občine Mozirje Hinko Čop, pionirji pa so tovarišu Titu poslali pozdravno brzojavko, v kateri so svojemu največjemu prijatelju in vzorniku obljubili, da bodo dosledno hodili po poti, ki so jo pod njegovim vodstvom priborili in utrdili njihovi očetje.

Zbranim je nato spregovoril član predsedstva CK ZKJ Stane Dolanc (govor objavljamo v celoti). Sledil je bogat kulturni program, po tem pa so pionirji obiskali še Savinjski gaj in v njem posadili spominska drevesca. Pred slovesnostjo so se izkazali tudi domači radioamaterji, ki so vzpostavili zveze s številnimi kraji po Jugoslaviji in po tej poti zbranim posredovali pozdrave pionirjev od vsepovsod.

J. P.

Med pogovorom na Rudarskem šolskem centru

Tito – naše sonce, so vriskala mlada srca

Priprave na delovne akcije

Mladi iz občine Mozirje se ta čas pridno pripravljajo na republiško delovno akcijo Goričko 79 in na druge manjše akcije

V ospredju delovnih prizadevanj občinske konference Zveze socialistične mladine Slovenije Mozirje so ta čas priprave na ustanovitev mladinske delovne brigade, ki se bo od 16. julija do 5. avgusta udeležila 2. izmene republiške akcije „Goričko 79". V zvezi s tem so preteklo soboto pripravili brigadno konferenco, na kateri so spregovorili o pripravah na to delovno akcijo in organiziranju naketerih manjših ter izvolili vodstvo brigade za „Goričko 79". Poudarili so, da želijo na Goričko odiiti dobro pripravljeni, zato bodo s pripravami začeli že mesec dni prej.. Že jutri, ko bo v Mozirju srečanje jugoslovanskih pionirjev, bodo člani brigade čistili prireditveni prostor, čez nekaj dni pa se bodo vsi brigadirji udeležili posebnega seminarja. Med priprave na veliko republiško akcijo sodi tudi popravilo ceste v krajevni skupnosti Rečica, poleg tega pa se bodo mladi udarniki vključevali še v druge manjše akcije, ki jih pripravljajo posamezne osnovne organizacije ZSMS. Delovne akcijee „Goričko 79" se bo udeležilo 50 brigadirjev, po 10 pa jih bo delalo tudi v 2., 3. in 4. izmeni na Šaleški magistrali.

V messecu avgustu bodo mladi iz občine Mozirje nadaljevali predlani začeto aakcijo obnavljanja partizanske bolnišnice v Robanovem kotu, zvrstilo pa se bo tudi nekaj pohodnih akcij. Največja med njimi bo pohod „Po poteh partizanske sanitete na Scolčavskem", ki so ga prvič pripravili lani, letos pa mu bodo dali širše razsežnosti. Več podobnih akcij pa bo še ob proslavljanju praznika občine Mozirje in drugih manifestacijah, ki jih bodo letos pripravili v Gornji Savinjski dolini.

J. K.

STANOVANJSKA GRADITEV JIM NI MAR?

Čeprav je boleča stanovanjska problematika tisto kar nas v zadnjem času najbolj žuli ter o njej veliko razpravljamo in čeprav tudi v naši občini ugotavljamo zaostajanje za načrtovano stanovanjsko izgradnjo in je tudi sicer na tem področju precej odprtih vprašanj, ki terjajo čimprejšen odgovor, se bo seja skupščine samoupravne stanovanjske skupnosti morala ponoviti. Skupščina namreč ni bila sklepčna, saj se nekaterim delegatom vprašanja kot so izvajanje plana stanovanjske gradnje, predlog rebalansa srednjeročnega plana, predlog stališč, sklepov in pripomb republiške skupščine, predlog odloka o povišanju stanarin in prehodu na ekonomske stanarine, niso zdela dovolj pomembna, ali pa imajo morda sami rešen stanovanjski problem. Kakor koli že. Delegatska zavest je tudi tokrat padla na izpitu in prav gotovo bo potrebno o tem še spregovoriti, spričo pomembnosti vprašanj.

Delovni obisk Džavida Nimanija

Na dvodnevnem obisku v Velenju je bil Džavid Nimani, predsednik predsedstva socialistične avtonomne pokrajine Kosovo in član predsedstva CK ZKJ.

V ponedeljek in torek je bil na obisku v Velenju Džavid Nimani, predsednik predsedstva SAP Kosovo in član CK ZK Jugoslavije.

V ponedeljek zjutraj se je najprej sešel na pogovor s člani komiteja občinske konference ZK, nato pa je obiskal Rudarski šolski center, kjer se je med drugim udeležil sestanka osnovne organizacije ZK elektrokovinarskih šol, na katerem so spregovorili o svobodni menjavi dela med tozdi in DSS ter o usmeritvi tozda glede na zakon o usmerjenem izobraževanju. Po pogovorih na šolskem centru si je visoki gost ogledal tudi velenjsko knjižnico, popoldne se je sešel najprej na pogovor s predstavniki sozda Gorenje, nato pa je bil gost tudi na sestanku osnovne organizacije ZK v krajevni skupnosti Šalek Gorica. V ponedeljek zvečer pa se je pogovarjal še s predstavniki družbeno političnih organizacij občine Velenje.

V torek, drugi dan obiska se je tovariš Džavid Nimani najprej udeležil sestanka osnovne organizacije ZK tozda Pralna tehnika v TGO Gorenje, na katerem so obravnavali politično oceno stanovanjskega gospodarstva v Šaleški dolini. Ob 18. uri pa je tovariš Nimani bil navzoč tudi na seji komiteja občinske konference ZKS Velenje ter se seznanil z uresničevanjem samoupravnih in družbenoekonomskih odnosov v samoupravnih interesnih skupnostih občine Velenje.

Sprejem za Ivča Kotnika

Ob velikem dosežku, ki ga je dosegla naša alpinistična himalajska odprava, je občinska ZTKO v torek zvečer pripravila sprejem za člana te odprave, velenjčana Ivča Kotnika. Na sprejemu v prostorih doma SLO katerega so se udeležili tudi predstavniki Skupščine občine Velenje, družbenopolitičnih organizacij, Šaleškega alpinističnega odseka, Planinskega društva Velenje in Občinskega štaba teritorialne obrambe, sta Ivču Kotniku čestitala k temu izrednemu uspehu podpredsednica ZTKO Vera Zupančič in predsednik ZTKO Jože Melanšek.

Ob tej priložnosti so našemu alpinistu izročili spominsko darilo, sprejel pa je tudi posebno priznanje Občinskega štaba teritorialne obrambe.

POŽIVITI POTROŠNIŠKE SVETE

Pred dnevi je bila 28. seja izvršnega sveta skupščine občine Velenje, na kateri so člani najprej dopolnili razpravo in gradivo prejšnje seje o nalogah samoupravnih interesnih stanovanjskih skupnosti in skupščin občin pri uveljavljanju samoupravnih družbeno ekonomskih odnosov v stanovanjskem gospodarstvu v Sloveniji. V zvezi s tem so ocenili, da razprave o tem povsod potekajo in da so izdelani tudi potrebni akcijski programi. Ko so obravnavali odlok o organizaciji, ureditvi in poslovanju veterinarsko higienske službe so sprejeli tudi sklep o nadomestitvi vseh stroškov, ki nastajao pri preprečevanju, pojavov stekline in poudarili potrebo po takojšnji zaposlitvi veterinarskega higienika. Člani izvršnega sveta so obravnavali tudi odredbi o popisu čebelarstva in čebelnih panjev na območju občine Velenje ter o ocenjevanju gostinskih lokalov, kakor tudi pravilnik o zaščiti podatkov na računalniških medijih in ustreznih dokumentacij. Ob zaključku seje so razpravljali še o problematiki delovnega časa in založenosti trgovin ter ob tem poudarili, da je potrebno nemudoma pripraviti odlok o delovnem času v prodajalnah in spodbuditi delovanje potrošniških svetov ter uporabo knjig za vpisovanje pripomb.

J. K.

VREME

V naslednjih dneh bo prevladovalo spremenljivo in sveže vreme, občasno bodo tudi padavine. Ob koncu tedna je možno le kratkotrajno izboljšanje vremena.

Nad 6000 članov organizacije RK

Člani organizacije Rdečega križa REK Velenje so na skupščini preteklo soboto ocenili dosedanje delo — Skoraj vsi delavci vključeni v to humanitarno organizacijo

Na Rudarsko elektroenergetskem kombinatu Velenje je kar 6060 zaposlenih članov osnovne organizacije Rdečega križa oziroma – kot je dejal dosedanji predsednik Ermo Rahten na skupščini preteklo soboto – so vključeni v to človekoljubno organizacijo vsi delavci kombinata, razen delovne organizacije Termoelektrarne Šoštanj. Rdeči križ je vtkan v njihovo življenje, ga oblikuje in spreminja. Humani odnosi med ljudmi, medsebojna solidarnost in medsebojna pomoč v stiski so vezani na težko in prizadevno delo rudarjev in drugih delavcev v kombinatu s ciljem zadostiti potrebam družbe po premogu za potrebe široke potrošnje, industrije in proizvodnje električne energije.

V Velenju je bilo letos že tretje tradicionalno tekmovanje kovinarjev. Udeležilo se ga je 42 delavcev iz posameznih delovnih oziroma temeljnih organizacij združenega dela Šaleške doline – Najboljši septembra nastopili na republiškem tekmovanju. Več o tem na četrti strani.

Člana odbora Rdečega križa na Rek Velenje so bili v preteklem mandatnem obdobju zelo prizadevni. Odbor Rdečega križa je imel – na primer – v preteklem mandatnem obdobju šest sej. Na sejah so med drugim obravnavali uresničevanje programa in dela organizacije, reševali socialne probleme predšolskih otrok, pomagali učencem osnovne šole XIV. divizije, še posebej pa so si prizadevali, da bi med delavci pridobili čim večje število krvodajalcev in za boljšo organizacijo krvodajalstva. Za izvedbo krvodajalskih akcij je skrbela posebna komisija, ki jo je vodil Ivo Petre. Da je bilo delo odbora in s tem tudi komisij nadvse uspešno, najbolje potrjuje ugotovitev, da so

(nadaljevanje na 2. strani)

Nad 6000 članov...

(nadaljevanje s 1. strani)

praktično vsi zaposleni vključeni v organizacijo Rdečega križa, vsako leto pa je bilo tudi več delavcev, ki so se vključevali med krvodajalce. Tako so imeli leta 1975 795 krvodajalcev, leto za tem 908, nato 1078, v preteklem letu pa je kri darovalo 889 rudarjev oziroma drugih delavcev. Glede na to, da je letos kri darovalo že 789 zaposlenih, so prepričani, da bodo v tem letu presegli načrt in tudi vse dosedanje akcije.

Na skupščini so se zahvalili vsem aktivistom-organizatorjem krvodajalskih akcij, poudarili pa so tudi veliko razumevanje samoupravnih in vodstvenih struktur ter sindikalnim organizacijam, saj so vseskozi pomagale in spodbujale to dejavnost.

V razpravi so še posebej opozorili, da je treba v prihodnje v občini krvodajalske akcije podaljšati na več dni, povečati pa bi bilo treba tudi število odvzemnih mest, da krvodajalci ne bi predolgo čakali na odvzem kot je to sedaj pogostokrat slučaj. Celodnevna akcija pa je tudi prenaporna za zdravstveno osebje, ki jemlje kri.

Ko so razpravljali o nadaljnjem delu, so še posebej zavzeli za še tesnejše sodelovanje z organizacijo RK oziroma klubi krvodajalcev pobratene občine Splitu, enako kot doslej bodo tudi v prihodnje krepili vse oblike solidarnosti, nudili pomoč podmladkarjem Rdečega križa, si prizadevali, da bo še več članov postalo krvodajalcev.

Še preden so izvolili nov odbor so se še posebej zahvalili za dosedanje uspešno delo Marici Močilnik, ki je ena najstarejših aktivistk Rdečega križa v njihovem kolektivu in ki ima veliko zaslug za razvoj krvodajalstva in vseh drugih oblik dejavnosti Rdečega križa v kombinatu. Z velikim ponosom pa so na skupščini razvili tudi svoj prapor, ki jim je obenem priznanje za dosedanje delo in spodbuda za uspešno delo v bodoče. V nov odbor so izvolili 21 članov, za predsednika Karlija Čretnika, tajnik odbora bo v prihodnje Milena Mraz, blagajničarka pa Martina Poštrek.

Skoraj vsak zaposlen član Rdečega križa

Priznanje za klubsko dejavnost

Na letni konferenci osnovne organizacije ZSMS Šmartno ob Paki so mladi spregovorili o svojih dosežkih in problemih – Letos so že drugič zapored dobili republiško priznanje „Naš klub 79"

Vsa leta se člani osnovne organizacije Zveze socialistične mladine Slovenije iz Šmartnega ob Paki tvorno vključujejo v razvojna prizadevanja svoje krajevne skupnosti in si pri tem v vsaki delovni sezoni začrtajo pester delovnik. Ko so pred nedavnim na letni konferenci ocenjevali delovne dosežke preteklega obdobja, so ugotovili, da je končni obračun ugoden, kljub raznovrstnim težavam, ki so se ob tem pojavljale. Tako so med drugim pripravili razpravo o dokumentih X. kongresa ZSMS, veličasten sprejem Titove štafete, sodelovali pri organizaciji občinskega kviza z naslovom Tito–revolucija–mir in sodelovali v organih krajevne samouprave ter pri delu družbenopolitičnih organizacij. Delovne stike gojijo tudi s številnimi društvi v kraju, zlasti uspešno pa je sodelovanje s kulturnim društvom. Skupaj so pripravili različne proslave in druge prireditve pa tudi sicer se njihovo delo tesno prepleta. Posebej zanimiva je bila razstava mladih šmarških likovnikov Matka, Krevzla in Dreva, ki so jo pripravili v avli osnovne šole. Le–ta jim vselej radodarno ponudi pomoč, prav tako kot društvo ljudske tehnike in Partizan, s katerimi največ sodelujejo. Tudi športnih prireditev v pretekli delovni sezoni ni manjkalo, največji pa sta bili II. Memorial bratov Letonje v malem nogometu in vaška letna nogometna liga. Največ pozornosti pa so v tem času namenjali kulturni in klubski dejavnosti v osnovni organizaciji. Mimo likovne razstave in nekaterih prireditev, pripravljenih v sodelovanju z domačim Kulturnim društvom, je v zvezi s tem spodbudno tudi to, da so mladi iz Šmartnega letos izdali prvo številko glasila Mi, v katerem je zlasti zanimiv literarni del s prispevki mladih. Med najpomembnejše delovne zmage pa nedvomno sodi še ureditev lastnih klubskih prostorov, za kar so porabili nemalo prostovoljnih delovnih ur. Mladinski klub v Šmartnem je odprt trikrat tedensko, mladi pa v njem lahko igrajo šah, poslušajo plošče, pripravljajo razgovore in tudi zaplešejo. Zaradi živahne klubske dejavnosti je osnovna organizacija ZSMS iz Šmartnega ob Paki tudi letos dobila pomembno priznanje. Republiška konferenca ZSMS in Zveza kulturnih organizacij Slovenije podeljujeta namreč vsako leto priznanja za uspešno sodelovanje v gibanju „Naš klub 79" in mladi iz Šmartnega, ki se kot edini predstavnik občine Velenje vključujejo v to gibanje, so tudi letos bili med najbolj prizadevnimi. Na natečaj se je prijavilo več kot dvesto mladinskih klubov, aktivov in osnovnih organizacij, podelili pa so 33 priznanj, med njimi tudi mladim Šmarčanom.

J. KRAJNC

Delegatska vprašanja in odgovori

Odgovor Ljubljanske banke – Temeljne banke Velenje delegaciji REK Velenje za zbor združenega dela skupščine občine Velenje

Delegacijo REK Velenje za zbor združenega dela skupščine občine Velenje je na 5. seji zanimal kreditni potencial Ljubljanske banke – Temeljne banke Velenje ter višina posojil, ki jih ima REK Velenje pri Ljubljanski banki – Temeljni banki Velenje. Delegacijo je nadalje zanimal še vpliv posojil, odobrenih REK Velenje, na kreditni potencial banke.

Ljubljanska banka – Temeljna banka Velenje je pripravila na vprašanje delegacije REK Velenje za zbor združenega dela skupščine občine Velenje naslednji odgovor:

1. Sredstva banke, ki se vključujejo v kreditni potencial banke, so sestavljena iz – sredstev gospodarstva, sredstev negospodarstva, sredstev prebivalstva, sredstev za stanovanjsko in komunalno izgradnjo, sredstev drugih bank ter ostalih sredstev.

Tako zbrana sredstva banka plasira za naslednje namene: kratkoročne kredite, dolgoročne kredite, kredite prebivalstvu, stanovanjske kredite, in ostale kredite.

Kreditni potencial banke se je v letih 1976–1978 gibal po naslednjih stopnjah: leta 1976 se je povečal za 18,8 %, leta 1977 se je povečal za 20,0 %, leta 1978 se je povečal za 47,0 %.

Tako je znašal kreditni potencial banke na koncu leta 1978 4,229.865.000 din.

2. REK Velenje je imel po letih pri naši banki naslednje kredite: leta 1976 – 18,000.000 za manjkajoča obratna sredstva, leta 1977 – 18,000.000 za manjkajoča obratna sredstva, leta 1978 – 18,000.000. za manjkajoča obratna sredstva, 10,000.000. za obratna sredstva, 38,000.000. za redna obratna sredstva, 2,000.000. za osnovna sredstva in 15,000.000. za osnovna sredstva.

V zgornjih podatkih niso zajeti kratkoročni krediti, ki jih daje banka REK Velenje za financiranje izvoza.

3. Poleg kreditov odobrava banka REK Velenje garancije in avale za investicijske kredite. Vendar to ne obremenjuje kreditnega potenciala banke.

4. REK Velenje dobiva investicijske kredite iz namenskih sredstev za energetiko, ki se zbirajo po posebnem ključu na ravni republike. Iz teh sredstev se financirajo tudi spremljajoči objekti za potrebe REK Velenje. Pri teh sredstvih in kreditih banka ni udeležena in zato tudi ne vplivajo na kreditni potencial banke.

Iz navedenih podatkov sklepamo, da krediti, ki jih ima REK Velenje pri Ljubljanski banki – Temeljni banki Velenje, ne vplivajo bistveno na kreditni potencial banke.

Uresničili delovni načrt

Mladi z osnovne šole Bratov Letonje so na letni konferenci ugodno ocenili opravljeno delo

Mladi iz osnovne organizacije ZSMS na osnovni šoli Bratov Letonje v Šmartnem ob Paki so pred dnevi pripravili programsko volilno konferenco in na njej temeljito pretehtali delovne dosežke preteklega obdobja.

Ocenili so, da so z doseženim vsekakor lahko zadovoljni, saj so uspeli skoraj v celoti izpolniti delovni program, ki je bil začrtan zelo široko in pestro.

Temeljna značilnost njihovih prizadevanj so bile različne akcije, ki so jih pripravljali sami, ali pa v njih sodelovali.

Tako so med drugim urejali cesto v Malem vrhu, čistili okolico spomenika žrtvam fašizma v Šmartnem ob Paki, zbirali star papir, pomagali lovcem pri lovu in podobno.

Skozi vse leto so tvorno sodelovali z organizacijami in društvi v kraju, zlasti s Kulturnim društvom in organizacijo Rdečega križa, prav tako tudi s pionirji na šoli. Še vedno pa šepa, kot so menili na konferenci, sodelovanje z osnovno organizacijo mladih v krajevni skupnosti, ki ga bo že v naslednji delovni sezoni potrebno obogatiti.

Letos so se pridno lotili tudi izdelovanja različnih ročnih del, s katerimi so obdarili matere in žene ob njihovem prazniku, nekaj pa so jih prodali in denar namenili za zaključno ekskurzijo.

Nadvse uspešno so sodelovali v kviz tekmovanju Tito, revolucija, mir, pripravljali različna predavanja in razgovore, posebno zanimivo pa je to, da so uvedli tudi neke vrste poklicno prakso.

Dekleta, ki so se odločila za medicinski, pedagoški in ekonomski poklic, so to delo spoznala neposredno v zdravstvenem domu, v tajništvu šole in v razredih, kjer so jih „zaposlili" za eno uro.

Vse učence na šoli so o aktualnostih svojega dela obveščali preko oglasne deske. Na njej so viseli zanimivi zapisi o mednarodnem taboru v Stutgartu, o temi z naslovom Pobrateni kraji – nova prijateljstva, o Ivu Lolu Ribarju, o svojih očetih kot mladih vojakih in še o marsičem. Za zaključek so pripravili še zanimivo ekskurzijo k svojim vrstnikom v pobrateno Novo selo in si ob tem ogledali še vrsto zgodovinskih in drugih znamenitosti Srbije ter Bosne in Hercegovine. Pri tem pa se jim je bogato obrestovalo sodelovanje s krajevno skupnostjo ter organizacijami in društvi v njej, saj so jim le-ti in tudi mnogi drugi izdatno pripomogli k organizaciji tega nepozabnega izleta.

Akcijski program za izvedbo nalog s področja varstva okolja in narave

1. Povezuje vse dejavnosti s področja varstva okolja in narave.

2. Loteva se ocenjevanja dejavnosti s področja varstva okolja in narave in akcij, ki lahko pospešujejo turistično gospodarstvo v kraju. Pri tem upošteva zlasti naslednje elemente:

– splošna urejenost kraja,
– prometna urejenost kraja,
– urejenost kulturnih vrednot,
– urejenost spomenikov NOB,
– urejenost izložb, reklamnih tabel,
– urejenost javnih lokalov in njih okolice,
– urejenost krajevne infrastrukture,
– urejenost okolice tovarn in drugih industrijskih objektov.

3. Za izvedbo akcij varstva okolja in narave so odgovorne vse krajevne skupnosti, ki k delu pritegnejo vse hišne svete, društva, DO in samoupravne interesne skupnosti.

4. Za fizično akcijo urejanja okolja, ki predstavlja le en člen kompleksne ekološke dejavnosti, so odgovorne krajevne skupnosti, ki preko samoupravne interesne komunalne skupnosti, komunalnega centra in podjetja Dom skrbe za urejenost mesta.

5. Inšpekcijske službe, preko strokovnih služb SIKS–a skrbe, da bodo odlagališča primerno urejena. Nedovoljena odlagališča pe je potrebno nemudoma odpraviti.

6. Šolam predlagamo tekmovanja z gedeslom: surovine, meje razvoja, oblike ponovne uporabe in opemenitenja.

7. Šole naj preko organizacije ZELENIH STRAŽ organizirajo prave čistilne kolone po mestu in po gozdovih. OŠ Gustav Šilih skrbi za urejenost centra, okolice gradu in gozda ob gradu, OŠ Anton Aškerc prevzame področje med Tomšičevo cesto in strugo rečice Pake z gozdom med jezerom in stanovanjske soseske pod Gričem (Poseko), OŠ Miha Pintar–Toledo skrbi za urejenost okolja KS Desni breg – severno od Tomšičeve ceste z gozdom Griča (Poseke) do vodovodnega rezervoarja.

Gimnazija prevzame čiščenje struge rečice Pake od mostu pri gimnaziji do mostu pri Hudoverniku. Od mostu pri Elektrotehni do šaleka pa čistijo učenci RŠC, kihkrati skrbijo za urejenost okolice njihovih šol in zgradb Doma RŠC.

S takšnim akcijskim programom tudi letos stopa turistično društvo Velenje v bitko za urejenost okolja. Z akcijami želimo razviti ljubezen do urejene narave, da bi ohranili verno podobo vsega, kar sta narava in človek ustvarila skozi stoletja.

Z našimi akcijami želimo izobraziti človeka in dvigniti njegovo zavest do spoznanja o lastni vlogi in soudeležbi pri onesnaževanju okolja.

S tem uresničujemo 192. člen ustave SFRJ, ki pravi med drugim: ČLOVEK IMA PRAVICO DO ZDRAVEGA ŽIVLJENJSKEGA OKOLJA. DRUŽBENA SKUPNOST ZAGOTAVLJA POGOJE ZA URESNIČEVANJE TE PRAVICE.

Ta novi člen ustave obvezuje družbo kot celoto, in s tem vsakega posameznika, da prispeva k temu svoj delež.

TURISTIČNO DRUŠTVO VELENJE

Rezervne starešine opravile preizkus znanja

V okviru redne vzgoje in izobraževanja rezervnih vojaških starešin je komisija za vojaško in politično izobraževanje pri občinski konferenci ZRVS Mozirje organizirala 10. junija preizkus znanja za rezervne vojaške starešine z območja občine Mozirje.

Izveden je bil iz teoretičnega in praktičnega znanja, in sicer v streljanju z vojaško puško ter orientacijsko taktičnem pohodu, rešiti so morali taktične naloge ter opraviti prizkus znanja na temo „Zračni desant in proti desantni boj".

V osnovni šoli v Mozirju pa so si ogledali razstavljeno vojaško orožje, ki ga ima v uporabi TO.

Preizkusa znanja se je udeležilo nad 130 starešin, ki so morali neposredno na terenu v ekipah med pohodom kolektivno in posamezno rešiti vrsto zahtevnih nalog s področja vojaško taktičnih in poveljniških veščin.

Dobra strokovna usposobljenost in zavzetost vseh vojaških rezervnih starešin je bila kronana z dokaj lepim uspehom, ker so v večini uspešno razrešili zadane naloge. S tem so prispevali lep delež k višji ravni pri krepitvi ljudske obrambe in družbene samozaščite, obenem se aktivno vključili v akcijo „Nič nas ne sme presenetiti".

TONE MODRIJANČIČ

Očistimo naše okolje

Turistično društvo Velenje se tudi letos organizirano loteva ocenjevanja s cvetjem okrašenih balkonov v stanovanjskih blokih, pri zasebnih hišah kot tudi urejenosti okolice poslovnih zgradb, šol, ustanov in tovarniških objektov.

Tri komisije si ogledujejo barvitost cvetja, ki lepša okolico hiš in blokov.

26. junija bomo imeli III. turistični zbor. Podelili bomo zlato, srebrno in bronasto vrtnico. Ogledali si bomo tudi številne diapozitive najlepših blokov v Velenju.

Na tem zboru bomo sprejeli akcijski program za varstvo okolja in narave v Velenju in okolici.

S tem dejanjem se turistično društvo Velenje uvršča med vnete zagovornike ljubiteljev narave, da bi tudi v prihodnosti ohranili verno podobo vsega, kar sta narava in človek ustvarila skozi stoletja.

Udeležite se tega pomembnega zbora občanov Velenja, ki skupaj z vami skrbijo za urejenost mesta.

UPRAVNI ODBOR
TURISTIČNEGA DRUŠTVA
VELENJE

Pionirji – globoko vam zaupamo

Stane Dolanc; na zboru jugoslovanskih pionirjev v Mozirju: „Čuvajte kot zenico svojega očesa ter še naprej negujte in razvijajte bratstvo in enotnost, to največjo pridobitev revolucije naših narodov in narodnosti, za katero so dali življenja tudi številni vaši vrstniki."

Stane Dolanc: „Ob vsaki priložnosti gojite to najčudovitejše seme, ki pomeni življenje, seme bratstva in enotnosti, medsebojnega tovarištva, sloge in ljubezni."

Dragi pionirji!

Zelo sem počaščen, ker ste me povabili, naj sodelujem in spregovorim na tem veličastnem zboru pionirjev Jugoslavije v Mozirju, posvečenem obletnici ustanovitve naše partije in rojstnemu dnevu tovariša Tita, pa tudi nastanka vaše organizacije.

Še zlasti veliko pa je naše zadovoljstvo, ko vidimo – tu, enako pa tudi na vseh zborih pionirjev širom po Jugoslaviji – izraze in manifestacije ljubezni mladega rodu do domovine, naših narodov in tovariša Tita, za bratstvo in enotnost ter še druge velike pridobitve naše socialistične revolucije, katere borci ste postali tudi vi tistega dne, ko ste si privezali svojo rdečo pionirsko ruto.

Letos praznujemo po vsej državi 60–letnico ustanovitve KPJ, revolucionarne organizacije najnaprednejših ljudi – delavcev, kmetov in izobražencev – ki so prevzeli težko breme: spremeniti in zgraditi nov svet, v katerem bodo vsi ljudje živeli bolje in radostneje, graditi pravičnejšo družbo, v kateri bodo vladali nekoč tlačeni in zatirani, to je delovni ljudje. Jugoslovanski komunisti so bili tisti, ki so popeljali naše narode v težko bitko in izoblikovali takšno novo, bolj humano družbo, v kateri je gospodar delovni človek – samoupravljalec in v kateri je danes še zlasti pred vami mladimi še lepša in srečnejša bodočnost.

Vse kar imamo in kar bomo imeli jutri pa zavisi od nas samih, od našega dela in znanja. Ko tudi z današnjo manifestacijo izražamo našo hvaležnost tistim, ki so takšno našo sedanjost ustvarili, izražamo istočasno tudi prepričanost, da bodo tudi mlade generacije nadaljevale pot, ki so jo začrtali in začeli jugoslovanski komunisti na čelu s tovarišem Titom.

Ko danes, v letu jubilejev naše partije, govorimo o naši revoluciji in rezultatih boja za lepše in srečnejše človekovo življenje, za razcvet Jugoslavije in mir v svetu, s ponosom in ljubeznijo – tako tu, na tem veličastnem zboru mladih, kakor sploh širom po domovini, v sleherni šoli, vasi, mestu, v slehernem domu – izgovarjamo tudi vsem nam drago ime, govorimo o vsem nam dragem tovarišu Josipu Brozu Titu, predsedniku republike in predsedniku Zveze komunistov Jugoslavije, voditelju naše revolucije. V najusodnejših dneh zgodovine naših narodov in narodnosti Jugoslavije pred več kakor štirimi desetletji je tovarš Tito prevzel krmilo komunistične avantgarde delavskega razreda in s tem tudi največjo odgovornost za bitke, ki so prihajale.

Med minulo vojno proti fašizmu, v naši štiriletni narodnoosvobodilni epopeji, je tovariš Tito postal slaven komandant in vojskovodja. Po zmagi je spet postal najslavnejši borec za mir, Jugoslavija pa ena izmed najbolj cenjenih držav v mednarodni skupnosti in ima danes veliko prijateljev po vsem svetu. Tovariš Tito je eden izmed najbolj cenjenih državnikov sveta. Vsi mi v Jugoslaviji smo zelo ponosni, ker tovariš Tito ne pripada samo nam, ampak vsemu svobodoljubnemu in miroljubnemu svetu, on je med najuglednejšimi osebnostimi tega stoletja in ga spoštujejo na vseh poldnevnikih in na vseh celinah.

V minulih 60 letih je naša partija prehodila težko in slavno pot.

Njen najtežji izpit pa je bila minula narodnoosvobodilna vojna. Vsi vi ste slišali od svojih učiteljev in staršev ali prebrali v vaših čitankah in pionirskih listih o komunistih – junakih, ki so med narodnoosvobodilno vojno žrtvovali svooja življenja: o Tonetu Tomšiču, Ivu–Loli Ribarju, Milošu Zidanšku, Francu Rozmanu–Stanetu, Radu Končarju, Orcu Nikolovu, Žarku Zrenjaninu, Mariji Bursać, Bošku Palkovljeviću– Pinkiju, neustrašnemu bombašu proletarske brigade Bošku Buhi in še stotinah drugih junakov našega boja proti fašističnim okupatorjem v minuli vojni

Dobro poznate tudi voditelje vstaje, tovariša Edvarda Kardelja, Borisa Kidriča, Ivana Milutinovića, Mošo Pijada, Miho Marinka, Franca Leskovška–Luko, Djuro Pucarja in druge, pa heroja bojev na Sutjeski legendarnega junaka Sava Kovačevića. Mnogi vaši pionirski odredi nosijo danes njihova imena. Ko je poleti 1941. leta izbruhnila po vsej naši zasužnjeni domovini oborožena vstaja, je bilo takšnih, kakor so bili Edvard Kardelj, Ivo Lola Ribar, Tone Tomšič in drugi, to je članov Komunistične partije, 12.000 in blizu 50.000 članov Zveze komunistične mladine Jugoslavije.

Okoli sebe so zbrali še na deset in deset tisoče drugih protifašistov in rodoljubov, med katerimi je bilo največ mladincev in mladink, in iz njih oblikovali velikansko partizansko vojsko, ki je konec leta 1941 štela že več kako 100.000 borcev, pred koncem vojne pa blizu milijon.

Med to največjo osvobodilno epopejo v zgodovini narodov in narodnosti Jugoslavije je za svobodo darovalo svoja življenja kakih 50.000 članov KPJ in nad 100.000 članov SKOJ–a.

V juriših na bunkerje, kot bombaši in pomočniki mitraljezcev, ali med izpolnjevanjem nalog kot partizanski kurirji je padlo na tisoče pionirjev, dečkov in deklic vaših let, ki so med vojno hrabro prenašali vse težave, enako kakor njihovi starejši tovariši. Bojevali so se bosi in lačni, jedli so kuhano travo in neslano hrano, kruh pa le komaj kdaj. In kako so, slabo oblečeni, zmrzovali pozimi! Toda nič jih ni moglo zlomiti.

Ramo ob rami s starejšimi borci so trdno nosili puško in hrabro korakali po teh naših gozdovih in planinah, pri tem pa tudi prepevali, gromko prepevali o rodni grudi, o materi, o svobodi, o zmagi, ki bo nekega dne zanesljivo prišla. Takšne mlade vojske, ki juriša na sovražnikove bunkerje in hkrati poje, ni mogel nihče uničiti. In je tudi ni.

Nasprotno, ta hrabra vojska je zmagala. Nekoč strašni in navidez nepremagljivi fašistični zmaj, ki je požigal in divjal po tej naši sveti zemlji in ki je hotel pokoriti vse človeštvo, je moral zbežati v svojo luknjo in je bil uničen. Tako je bilo naposled konec vsega trpljenja naših narodov, naše mladine in naših pionirjev. Osvobodilni boj je obrodil sadove. V miru smo se lahko posvetili graditvi boljšega življenja. Obnovljene so bile proge, zrasli so novi domovi in tovarne, nove šole...

Otroci so se spet lahko brezskrbno igrali, hodili v šolo, organizirali športne in kulturne prireditve in spet – prepevali.

Vzpostavljena je bila nova ljudska oblast, nova demokratična država, federativna republika enakopravnih in pobratenih narodov in narodnosti – Slovenije, Hrvatske, Srbije, Bosne in Hercegovine, Makedonije, Črne gore, Vojvodine in Kosova.

Po končanem obroženem boju se je začela nova bitka – obnova vsega, kar je bilo v vojni uničeno, in graditev novih vasi, mest, tovarn, cest, hidrocentral in drugega, bitka, ki je prav tako zahtevala veliko naporov in odpovedovanja, nove junake, junake dela in znoja. Tudi v tem boju je bila mladina prva, kakor nekoč v vojni. Komunisti so tudi tu prednjačili in bili za zgled. Jugoslavija je tako postala cvetoča dežela, v kateri živijo ljudje srečno in varno. Nastala je močna socialistična samoupravna skupnost, nastala je federativna skupnost, v kateri vsak narod sam upravlja v okviru svoje republike in pokrajine, vsi skupaj pa v Jugoslaviji. To je visoka granitna stena, od tu, od Mozirja do Djevdjelije, od Ulcinja do Subotice, od Splita do Niša, ki je nihče nikoli več ne bo mogel podreti.

Naši partizanski odredi, brigade in divizije so od prvega dne vstaje nosili na svojih rdečih proletarskih in nacionalnih zastavah z velikimi črkami izpisano geslo o bratstvu in enotnosti, o slogi in ljubezni med vsemi ljudmi in narodi ne glede na vero in narodno pripadnost.

S tem geslom so se bojevali polna štiri leta s številčno veliko močnejšim nasprotnikom.

To veliko tovarišvo in bratstvo in boj, ta nerazdružljiva enotnost nam je največ pomagala, da smo premagali sovražnika. Združenih in pobratenih narodov ne more nihče premagati.

Dolžnost vseh vas, pionirjev in mladincev je, da nikomur ne dovolite, da bo to bratstvo in enotnost omajal, da bi zasejal tudi najmanjše seme razdora.

Čuvajte kot zenico svojega očesa ter še naprej negujte in razvijajte to največjo pridobitev revolucije naših narodov in narodnosti, za katero so dali svoje življenja tudi številni vaši vrstniki.

V vas morajo preiti vse najpozitivnejše lastnosti naših narodov, ljubiti morate svojo domovino, ljubiti svoj in druge narode Jugoslavije in še močneje utrjevati enotnost jugoslovanske skupnosti! Kajti, dragi moji pionirji, brez bratstva in enotnosti ne more biti močne in srečne Jugoslavije, kakor brez takšne skupnosti ne more biti niti močne in srečne Slovenije, Hrvatske, Srbije, Bosne in Hercegovine, Makedonije, Črne gore, Kosova in Vojvodine. Spoznavajte že od mladih nog vse kraje in ljudi naše dežele, njihove narodne običaje, kulturo, glasbo in pesem in vse drugo.

Prepevajte skupaj, v vseh naših lepih jezikih. Organizirajte partizanske pohode in zbore, športna tekmovanja, kulturne prireditve, hodite v goste k svojim vrstnikom in sprejemajte jih razširjenih rok in odprtih src.

Ob vsaki priložnosti gojite to najčudovitejše seme, ki pomeni življenje, seme bratstva in enotnosti, medsebojnega tovarištva, sloge in ljubezni. In že takoj na začetku, če se pojavi, izruvajte sleherni plevel, kakor ljulko z žitnega polja. Ne dovolite, da bi to pšenico zlatega klasja karkoli zaviralo v rasti. Kajti bratstvo in enotnost sta tudi vnaprej jamstvo za vse naše zmage.

V vas, naših pionirjih in cicibanih, vidimo mi starejši še bolj nesebične in še bolj odločne zidarje in čuvarje bratstva in enotnosti narodov in narodnosti Jugoslavije, to pa nas navdaja s ponosom. To potrjuje tudi ta vaš današnji praznik.

V vaši pesmi, v vašem vedrem nasmehu, v vaših pridnih rokah, v vašem nezaustavljivem koraku in močnem bitju vaših src, v tem nezadržno prihajajočem velikanskem gorskem hodourniku, ki vali vse pred seboj, vse, kar se mu postavlja čez pot, pa naj bo še tako strma in težka, odmeva glas prihodnosti Jugoslavije. Vsi mi vam globoko zaupamo, dragi naši pionirji in mladinci – zato se ne bojimo, kaj bo jutri, kdo bo prevzel breme odgovornosti za prihodnji razvoj. Globoko smo prepričani, da boste stopali po stopinjah svojih očetov in mater in da boste kot zenico svojega očesa čuvali pridobitve revolucije, v kateri so oni aktivno sodelovali – svobodno in neodvisnost države, oblast delovnega ljudstva ter bratstvo in enotnost. Vem, globoko sem prepričan, da bo prej Sava začela teči nazaj proti Triglavu, kakor pa bi vi dovolili da bi bilo tu, v Jugoslaviji, nekaj drugega kakor danes, kar smo si izbojevali s težkim in krvavim bojem vseh naših narodov in narodnosti pod vodstvom ZKJ in tovariša Tita.

Pot, po kateri boste hodili, ne bo vselej posuta z rožicami, ampak se boste morali včasih prebijati tudi skozi trnje. Tudi vaš boj in delo ne bosta lahka.

Naše revolucija še ni končana – bitke še trajajo. Jutri boste postali aktivni udeleženci teh bitk – in prav tako boste imeli svoje junake, junake dela in znanja, mnogi izmed vas pa bodo nekega dne postali znani v svoji ulici, vasi in mestu kot dobri delavci, učitelji, zdravniki, inženirji, piloti in podobno, nekateri pa tudi po vsem svetu slavni kot atomisti, umetniki ali športniki.

Danes je vaša glavna naloga, da se učite, da si prizadevate dobro obvladati učno snov in preberete čim več knjig, da bi se kar najbolj usposobili za življenje, ko boste odrasli. Trudite se, da boste te šolske dni preživeli vedro in veselo, da se boste učili in tudi igrali.

Hkrati, ko hodite v šolo vi, stopa tudi širom po svetu, v tisočih vasi in mest, na milijone dečkov in deklic prav tako v to najlepšo in najkoristnejšo stavbo, ki jo je človek kadarkoli postavil. Vse to je veliko mravljišče, ki se ob zori zbudi in napoti v šolo. Dobro se spominjam besed nekega starega učitelja, ki je govoril: „Če bi se ustavilo to gibanje otroških mravljic, bi se človeštvo vnovič znašlo v suženjstvu. To gibanje je napredek in upanje sveta!"

Napredku pa ni ne konca ne kraja! Človek že leta po vesolju. Njegova noga je že stopila na Luno. Zato se morate dobro pripraviti za svoj jutrišnji dan. Prvo in najtemeljitejše znanje pa dobite prav v šoli. Knjiga vam bo pomagala, da boste odkrili sebe in svoje možnosti ter da boste še bolje videli svet, v katerem živite – in da ga spreminjate, da bo boljši kakor danes. V tem gibanju k napredku in miru je človeštvo še vedno komaj na prvih stopnicah.

Ko boste odrasli, boste najbolje doumeli, kaj pomeni šola in da so bili šolski dnevi pravzaprav vaši najlepši dnevi v življenju, da ste v tem vašem prvem hramu znanja in kulture našli veliko dobrih tovarišev, da je delček vašega srca za vselej ostal v tej prvi veliki družini, delovnem kolektivu, v katerega ste stopili kot otroci v spremstvu mam in očetov, iz njega pa ste stopili kot zreli mladinci in mladinke.

Nekega dne se bodo vaša pota razšla, pri nekaterih izmed vas že letos, pri drugih naslednje leto, in tako naprej. Končali boste šolo, se šli učit obrti ali študirat naprej, pa se boste zelo hitro vključili v to drugo mravljišče – delovnih ljudi. Postali boste odrasli ljudje, družinski očetje, pridni delavci – samoupravljalci. Mnogi izmed vas bodo obšli tudi svet. Videli boste velika mesta in čudovite spomenike, velika morja in jezera, potovali boste z letali, ki so hitrejša od zvoka. Z eno besedo – videli in doživeli boste prav od blizu tisto, o čemer ste se učili v urah zemljepisa, gledali na televiziji ali poslušali od svojih staršev.

Vendar na tej veliki in dolgi poti nikoli ne pozabite na svoje rodno mesto, na voj rodni kraj, na svojo mater, ki vas je hranila in negovala, ko ste bili bolni, na svojega učitelja, ki vas je naučil črk, oziroma na tisto skromno šolsko stavbo, v kateri ste utrgali prvi cvet znanja. Ne pozabite niti na potoček, na gozdiček, v katerem ste se brezskrbno igrali, niti na domovino, v kateri ste odrasli. Naj v vas vselej močno bije junaško srce vaših prednikov, na katere boste, prepričan sem, vselej ponosni, ker so bili renično veliki junaki in ker so dali vse, kar so mogli, da bi vi živeli bolje in srečneje.

Na tej dolgi poti vam želim veliko uspehov, radosti in sreče!

Juggoslovanski pionirji so znova obljubili tovarišu Titu, da bodo zvesto sledili njegovi poti.

Preizkus lastnih sposobnosti

Preteklo soboto je bilo v Velenju tretje delovno tekmovanje kovinarjev – Tekmovalo 42 delavcev – Najboljši jeseni na republiško tekmovanje

V prostorih delovnih organizacij Elektrostrojna oprema Velenje in Tovarne gospodinjske opreme Gorenje Velenje je bilo preteklo soboto III. delovno tekmovanje kovinarjev občine Velenje, katerega se je udeležilo 42 delavcev. Tekmovali so v orodjarstvu, strugarstvu, rezkarstvu in v posameznih oblikah varjenja.

Še pred praktičnim delom so morali vsi udeleženci opraviti teoretični del, med katerim so odgovarjali na vprašanja iz samoupravljanja ter na posamezna strokovna vprašanja, ki jih morajo poznati pri opravljanju svojega poklica.

Štefan Šuman

Udeležba na letošnjem že tradicionalnem tekmovanju je bila sicer nekoliko manjša kot lani, vendar je spodbudno, da se je povečalo število delovnih organizacij, ki so poslale svoje predstavnike na tekmovanje. Pa tudi, da so se mnogi letos prvič udeležili tovrstnega preizkusa znanja. Prav zato si bodo člani organizacijskega odbora prizadevali, da bi prihodnje leto vanj vključili še več kolektivov iz Šaleške doline, k tekmovanju pa želijo v prihodnje pritegniti tudi delavce iz sosednjih občin kot sta Žalec in Mozirje. S tem bi tekmovanje postalo še množičnejše seveda pa tudi kvalitetnejše. Kajti njegov pomen ni zgolj v tekmovanju, ampak tudi priložnost, da delavci izmenjajo svoje izkušnje. Glede na to, da

Rudolf Pirc

so programi posameznih tozdov v občini med seboj podobni, bi bilo po mnenju članov organizacijskega odbora prav, da bi delavci izmenjavali izkušnje in, sodelovali skozi vse leto, ne pa le enkrat na leto v obliki tekmovanja.

Želijo si tudi, da bi za tekmovanje pokazali več zanimanja tudi osnovnošolci, zlasti učenci višjih razredov. Zato razmišljajo, da bi že prihodnje leto pripravili ob tekmovanju kovinarjev tudi ustrezno tekmovanje učencev, ki bi se lahko tako najbolj neposredno seznanili s tovrstnim poklicem. Veljalo pa bi tudi razmisliti, da bi podobna tekmovanja organizirali tudi delavci drugih poklicev.

Tekmovanje je trajalo približno štiri ure, rezultate pa so slovesno razglasili v prostorih restavracije Nama.

Med **strugarji** je bil najboljši **Branko Jan** iz TGO Gorenje – tozd Orodjarna, 2. **Miran Krevzel** Elektrostrojna oprema – tozd Strojni obrati, 3. **Ljubo Banjac** – Rudarski šolski center – tozd Tehnološka oprema, **Varjenje** (ročno elektroobločno): 1. **Mehmed Bečič** Elektrostrojna oprema – tozd Strojni obrati, 2. **Refik Jakupovič** (ESO – tozd Strojni obrati, 3. **Alojz Škruba** (Rudnik lignita Velenje – tozd Klasirnica),

Varjenje polavtomatsko v zaščiti CO2: 1. **Branimir Rojten** (ESO – tozd strojni obrati), 2. **Zlatko Sobota** 3. **Stipe Mihajlev** (vsi trije ESO – tozd strojni obrati).

Varjenje – plamensko: 1. **Štefan Šuman** (Toplovod), 2. **Herman Pergovnik** (ESO – tozd VTO), 3. **Edo Krajnc** (Toplovod).

Orodjarstvo: 1.**Rudolf Pirc** (TGO Gorenje – tozd Orodjarna), 2. **Vinko Koren** (Rudarski šolski center – tozd Tehnološka oprema), 3.**Franc Mandelc** (TGO Gorenje – tozd Orodjarna).

Fikret Mameledžija

Rezkarstvo: 1. **Fikret Mameledžija** (Rudarski šolski center – tozd Tehnološka oprema), 2. **Martin Vaupotič** (TGO Gorenje – tozd Orodjarna), 3. **Fric Čokič** (ESO – tozd strojni obrati).

Približno štiri ure je trajalo tekmovanje kovinarjev občine Velenje, ki je bilo preteklo soboto v prostorih TGO Gorenje Velenje in v prostorih delovne organizacije Elektrostrojna oprema Velenje. Med tem časom so se delavci kar precej spotili, saj so bila vprašanja iz samoupravljanja in o njihovem poklicu zelo zagtevna še topleje pa jim je bilo med praktičnim delom, saj je od njih zahtevalo izredno pozornost, iznajdljivost in seveda tudi kar največ sposobnosti. Zmagovalci posameznih panog so takole ocenili svoj nastop:

Branimir Rojten

ŠTEFAN ŠUMAN – Toplovod Velenje: „Doslej sem sodeloval na vseh treh tekmovanjih. Prav bi bilo, da prihodnje leto pritegnejo nanj še delavce iz drugih delovnih organizacij. Sicer pa mislim, da smo letos pokazali zadovoljivo znanje. Na prvem tekmovanju sem bil drugi, lani pa prav tako prvi. Seveda je bil tako teoretični kot praktični del zelo zahteven. Teoretični del je vseboval vprašanja s področja samoupravljanja in varjenja, v praktičnem delu pa je bilo treba šest delov zvariti v celoto in to delo opraviti čim bolje."

Mehmed Bečič

RUDOLF PIRC – TGO Gorenje – tozd Orodjarna: „Letos sem bil na tekmovanju drugič, lanskega sem izpustil, na prvem pred tremi leti pa sem bil med prvimi petimi. Prakse imam enajst let, trenutno pa opravljam delovno mesto orodjarja–specialista. Mislim, da je prav, da se enkrat na leto udeležiš takšnega tekmovanja, saj tako najlepše potrjuješ in preizkušaš svoje dosedanje sposobnosti. Tako kot na delovnem mestu, moraš tudi na tekmovanju pokazati izredno natančnost, točnost, mere pa so bile takšne, da smo govorili le o stotinkah."

FIKRET MAMELEDŽIJA – Rudarski šolski center – tozd Tehnološka oprema: „Prvič sem se udeležil tega tekmovanja lani. Takrat sem bil drugi, letos pa sem se malo bolj potrudil, nekoliko je pomagala sreča in tako sem vesel, da se bom

Branko Jan

udeležil republiškega tekmovanja. Tudi jaz se nisem posebej pripravljal za tekmovanje. S takšno napravo kot danes pa še sploh nisem delal. Torej sem svojega uspeha še toliko bolj vesel. Seveda pa ni bistvena le zmaga, ampak to, kako se znajdeš v takšnem položaju."

BRANIMIR ROJTEN – Elektrostrojna oprema – tozd Strojni obrati: „Doslej sem se udeležil vseh treh tekmovanj, enkrat pa sem bil tudi že na republiškem tekmovanju, kjer pa se nisem tako dobro odrezal kot na občinskem tekmovanju. Sem kvalificiran elektrovarilec. To delo opravljam že osem let. Zmaga je seveda zame velik uspeh, menim pa, da je to tudi priznanje kolektivu, v katerem sem zaposlen."

MEHMED BEČIČ – Elektrostrojna oprema – tozd Strojni obrati: „Tudi jaz sem se doslej udeležil vseh občinskih tekmovanj. Na prvem sem bil tretji, lani četrti, letos pa najboljši. Izkušenj imam že kar precej, saj že devet let varim. Teh tekmovanj se rad udeležujem in upam, da bom tudi prihodnje leto med tekmovalci. Tudi na republiškem tekmovanju se bom potrudil, da bi dosegel vidnejši uspeh."

BRANKO JAN TGO Gorenje – tozd Orodjarna: „Na tem tekmovanju sem novinec, saj se ga doslej še nikoli nisem udeležil. Ni mi žal. Pa ne zato, ker sem zmagal v svoji panogi, ampak je to lepa priložnost, da znova preizkusiš svoje sposobnosti in pridobljeno znanje. Zato bom tudi jaz prihodnje leto med tekmovalci."

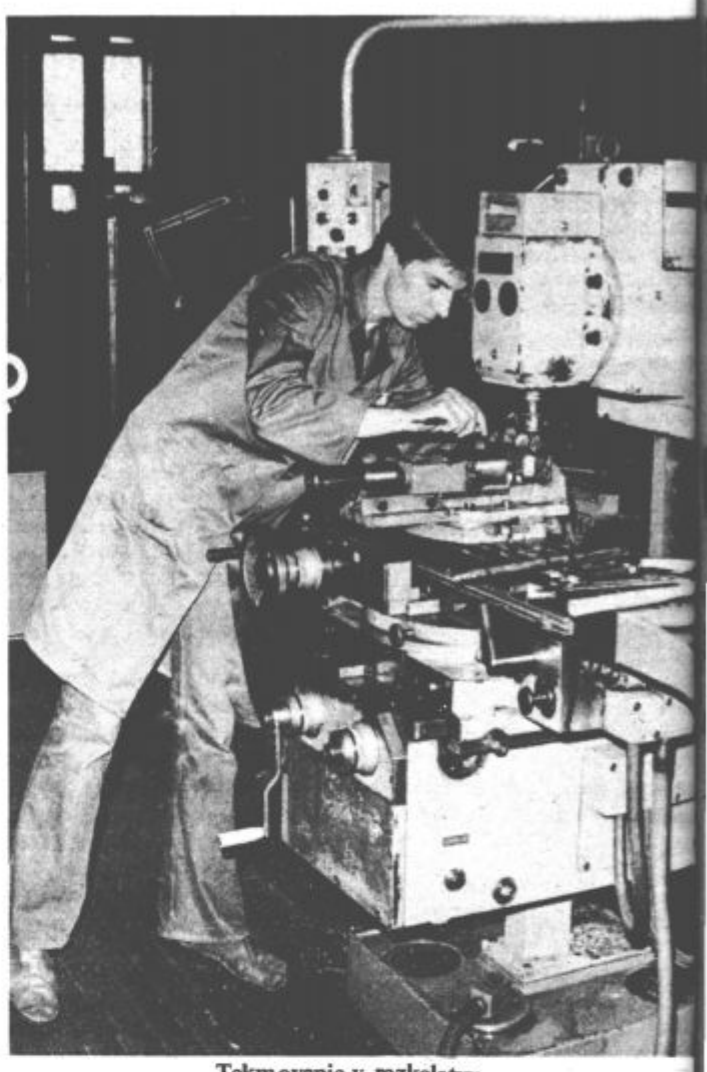

Tekmovanje v rezkalstvu

Sad prizadevnega dela

Mladinska ekipa velenjske občine je na republiškem taktično orientacijskem tekmovan zasedla prvo mesto – Zdravko Praunseis zmagovalec med posamezniki

V Postojni je bilo pred nedavnim 8. republiško taktično orientacijsko tekmovanje Zveze rezervnih vojaških starešin in Zveze socialistične mladine Slovenije, ki je tekmovalcem iz občine Velenje prineslo nekaj izjemnih uvrstitev. Zlasti je navdušila mladinska ekipa, ki je v svoji konkurenci osvojila naslov republiškega prvaka, njeni člani pa so se izkazali tudi med posamezniki, saj so se uvrstili na prvo, četrto in štirinajsto mesto. Pri skupnem ocenjevanju ekip rezervnih vojaških starešin in mladincev je velenjsko zastopstvo prav tako bilo med boljšimi in ob koncu pristalo na 7. mestu. Tekmovalci so v obeh konkurencah opravljali naloge s področja vojaško politične teorije, topografije, taktike, ravnanja z orožjem, metali so bombe, streljali z malokalibrsko puško in plezali po vrvi.

Mladinsko vrsto, ki je v konkurenci šestdesetih ekip z velikim naskokom prepričljivo zasedla prvo mesto, so sestavljali Zdravko Praunseis, Alojz Jelen in Marko Mirnik, vsi trije dijaki 2. A razreda tehnične strojne šole Rudarskega šolskega centra iz Velenja. Pod vodstvom predavatelja obrambne vzgoje Franca Korošca so se pripravljali že od meseca marca dalje in nastopili tudi na različnih tekmovanjih. Tako so med drugim zmagali na občinskem prvenstvu ob 30-letnici obrambne vzgoje, se nato uvrstili na področno tekmovanje, kjer so osvojili 2. mesto, na republiškem srečanju pa so bili osmi. Uspešno so prestali še preizkušnje obrambnga dne Rudarskega šolskega centra in ob vsem tem proste popoldneve pridno porabljali za temeljite priprave. Kljub temu pa so našli dovolj časa tudi za vestno delo v šoli, saj so vsi trije med najboljšimi učenci v razredu. Tako prizadevno delo se je bogato obrestovalo z dosežki na tekmovanju, kjer so bili najuspešnejša ekipa, Zdravko Praunseis pa najboljši posameznik obeh konkurenc.

O uspešnem nastopu na 8. republiškem taktično orientacijskem tekmovanju so nam povedali:

FRANJO KOROŠEC, predavatelj obrambne vzgoje: „Uspeha smo posebej veseli zato, ker smo doselj vedno imeli težave s sestavljanjem in pripravami mladinske ekipe. Zato smo se letos odločili, da bodo ekipo sestavljali dijaki Rudarskega šolskega centra. Veliko veselje je bilo delati z njimi, saj so se pripravljali zelo disciplinirano. Imeli veliko volje in dokazali so, se na tak način lahko dose

ZDRAVKO PRAUNSEIS, je osvojil 1. mesto: „Usp nam je z vestnimi pripravami izpolnjevanjem vseh navodil šega predavatelja. Sodelova vseh članov ekipe je bilo z dobro, saj smo si med seb veliko pomagali. Zame je b najtežje pri preizkusu telesn zmogljivosti, zlasti pri plezan po vrvi, vendar sem tudi t uspel in osvojil naslov, ki s ga neizmerno vesel."

ALOJZ JELEN, ki je osv 4. mesto: „Obramba in zaši je naš najljubši predmet v š zato smo se z veseljem spopr mali s tovrstno tematiko. priprave smo porabili kar pre prostega časa, kljub temu smo tudi v šoli dosegli do uspehe, kar nas še posebej ve li."

MARKO MIRNIK, ki zasedel 14. mesto: „Vse, ki bili v ekipi tematika obramb zaščite zelo privlači in up da bomo tudi v prihodnje delovali na podobnih tekmo njih. Vsi smo se trudili najboljših močeh, zato t dobri rezultati niso izostali."

J. KRAJ

Člani zmagovalne ekipe s svojim predavateljem.

Nasvidenje srednja šola

Še eno šolsko leto se je obrnilo. Mladost se je naglo preselila na ulice, na morje, v hribe in bog si ga vedi kam. Za nekaj tednov je za večino učencev in dijakov konec „muk in trpljenja", srca in misli pa je napolnila brezskrbnost in radost, brezmejna svoboda počitniških dni.

Toda še predno so dokončno zaloputnili s šolskimi vrati, še predno so odhiteli svojim počitniškim željam naproti, smo v našo redakcijo povabili na razgovor, na klepet nekaj dijakinj in dijakov RŠC in Gimnazije. Prišli so, dekleta in fantje, ki letos zapuščajo srednješolske klopi. Drgnili so jih štiri dolga leta, z upanjem in željo, da bodo pridobili znanja, ki jim bodo pomagala pri nadaljnjem šolanju in v vsakdanjem življenju. Še polni vtisov in misli so Tanja Lesničar, Vera Camlek, Dušan Puc, Bogdan Gobec in Ivan Plevnik na naša vprašanja takole odgovarjali.

– Kako so vam minila srednješolska leta?

– Na gimnaziji je bilo kar prijetno. Pogrešali pa smo bolj prisrčen odnos med profesorji

Tanja Lesničar

in dijaki. Gimnazija je premalo vzgojna ustanova. Profesorji niso kazali prevelikega razumevanja za naše težave, niso se bili pripravljeni z nami pogovarjati, nam svetovati, pa je bilo med nami mnogo takšnih, ki bi si to želeli, ki so to potrebovali. Mlad človek pogosto potrebuje nasvet starejšega, odgovore pa ne moreš vedno iskati doma. In čemu potem vzgojno izobraževalna ustanova, če vzgoji posveča tako malo skrbi. Prav bi bilo, ko bi na gimnaziji zaposlili strokovnjaka, ki bi se poklicno ukvarjal z vzgojnim delom.

Pri nas, na Rudarskem šolskem centru, smo se trudili, da bi bilo naše šolanje kar najbolj uspešno, naši odnosi pa čimbolj demokratični. Prav gotovo se vzgojni ukrepi, ki so nam poznani z gimnazije, pri nas ne bi obnesli. Tu smo vendarle korak pred njimi, čeprav stanje še zdaleč ni takšno kot si ga želimo. Imamo dobro organizirane mladinske ure, probleme učencev pa rešujemo preko mladinske organizacije. Letos smo organizirali tudi temovanje med razredi in izbirali najboljši razred na šoli po posebnem točkovanju. Teoretično znanje, ki

Bogdan Gobec

smo ga v štirih letih pridobili je na zavidljivi ravni. Pogrešamo pa prakso. Prostori za praktični pouk so preskromno opremljeni, ekskurzije, ki smo jih opravili v organizacijah združenega dela pa nam niso dale takšnega vpogleda kot smo si želeli. Na tem področju bo morala naša šola v prihodnje storiti še veliko. Z večino profesorjev smo pri nas zelo zadovoljni, skoraj vsi so se pripravljeni z nami pogovarjati, nam svetovati in nuditi pomoč... Manj stikov imamo le s profesorji, ki imajo prenatrpan učni program in zato uro, ki jo preživijo z nami, želijo izkoristiti le za predelavo učne snovi. Naše pripombe in naše želje so v mejah možnosti seveda, v glavnem uresničene.

SPREMENILI NE BOSTE NIČESAR

Na gimnaziji se žal, s takšnimi ugotovitvami ne moremo pohvaliti. Imeli smo veliko sestankov, izrekli veliko želja, a je bilo le bore malo od tega upoštevano. Tako smo hoteli vpli-

Vera Camlek

vati na učni načrt, saj se nam zdi, da ne ustreza. Profesorji pa se ne dajo premakniti. Opozorili smo tudi, da pri različnih predmetih pogosto obravnavamo isto snov, a tudi tu, nismo uspeli. Svet šole je naš najvišji samoupravni organ in mi se pogosto dogovorimo na razrednih urah, da ustrezna stališča, ki jih naši predstavniki prenesejo naprej, pa smo doslej bolj malo dosegli. Čim skušaš uvesti kaj novega, je ogenj v strehi. Potem pa si drugo uro vprašan, morda namerno. Kdo bi vedel!? No, vsi profesorji niso takšni pa vendarle to velja za večino.

– Obstaja maščevalnost?

– Vsekakor. Profesor dijaka, s katerim je v konfliktu obravnava drugače kot ostale dijake. Npr. na gimnaziji se je dijakinja sprla s profesorico, pa ji je ta dejala: „Prav, vidimo se na maturi."

– Tudi na Rudarskem šolskem centru je tako. Imeli smo celo podoben primer. Ko se je lani dijak sprl s profesorjem, mu je ta sedaj ob koncu dejal:

„Na maturi pa se pogovoriva za tisto iz lanskega leta." Med nami dijaki je zato stalno pri-

Dušan Puc

soten strah in ne upamo povedati vsega. Prav smešno pa je tudi to, da, ko napr. na konferenci sprožiš kakšno vprašanje, so najbolj proti profesorji, ki s problemom sploh niso seznanjeni.

– Spremenimo malce temo. Kaj pa vaše popoldanske aktivnosti?

– To je pa na obeh šolah zelo zelo zapostavljeno. Na gimnaziji npr. nimamo primernih prostorov, ugotavljamo pa tudi, da smo po pouku utrujeni, da moramo precej časa nameniti za učenje. Večkrat smo se o tem pogovarjali na mladinskih urah, pa smo prišli do sklepov, ki niso ravno spodbudni. Mnenja smo, da naša generacija nima pravih idealov, da je presita. Obenem pa tudi ugotavljamo, da s šolo nismo preveč zadovoljni in nas ne pritegne dovolj.

– Tudi mi na RŠC smo prišli do podobnih ugotovitev. Telovadnici, ki ju imamo, sta v popoldanskih urah oddani, mi pa smo iz toliko različnih krajev, da se le stežka zberemo. Na šoli je sicer organiziranih veliko prostovoljnih dejavnosti, žal pa niso najbolj obiskane.

Naše zanimanje pa je precej odvisno tudi od letnih časov in dela v šoli. Ob koncu polletja in šolskega leta to precej upade. In tudi drugače je za mladino v tem mestu slabo poskrbljeno. Kakor, da ni pomembna. Pred leti so nam pobrali edino shajališče, mladinski klub, kasneje pa obljubljali „gradove med oblaki", številne aktivnosti za mlade in... Kakor, da nikomur ni mar, če se zbiramo po gostilnah (ker drugam pač ne moremo), če se zato že zgodaj navajamo na alkohol, postopanje, mamila...

– Tudi mamila?

– Da, tudi mamila! In to pretežno takšni, ki imajo doma neurejene razmere, ki so bili že od malega problematični, a jim nihče ni posvetil dovolj pozornosti, in jih skušal usmerjati. Učenec se npr. napije pa dobi ukor. Problem je s tem za šolo rešen za učenca pa pogosto ne.

NE POZNAMO PROIZVODNJE

Pri nas na gimnaziji nimamo nobenih stikov z združenim delom. Zato tudi ni čudno, da se še po štirih letih učenja nekateri stežka odločajo za nadaljni študij. Včasih je bila v tretjem letniku za vse obvezna praksa, sedaj pa je še to zamenjala brigada, ki pa je bila lani precej neresna. Premalo je bilo organizirano popoldansko delo in interesne dejavnosti in zato so mnogi začeli popivati. Edina oblika sodelovanja z združenim delom je razgovor z nekdanjimi študenti. To pa je premalo in rudi prepozno. To bi morali že v prvem letniku, ne pa šele v četrtem.

– Pri nas na RŠC pa smo si ogledali nekatere OZD vendar menimo, da bi morali takšne ekskurzije pripraviti takrat, ko določeno snov obravnavamo in si jo lahko nato tudi v praksi ogledamo.

Ivan Plevnik

– Še par besed o sodelovanju med RŠC in gimnazijo.

– Mi smo si vedno želeli sodelovati z gimnazijo. Naša mladinska organizacija je večkrat poslala predloge, kako naj bi to sodelovanje zgledalo. Toda na gimnaziji niste pokazali zanimanja zanj.

– Ne vem. Lahko le rečemo, da na mladinski organizaciji nismo prejeli nobenega vašega predloga in da je bil prvi pogovor z vami pravzaprav organiziran šele na pobudo občinske konference ZSMS. Takrat smo se tudi dogovorili za skupen maturantski ples. Drugače pa resnično bolj malo sodelujemo. Niti nekdanjih športnih srečanj ne organiziramo več.

– In kakšne so želje, kam vas bo vodila pot?

– Tanja Lesničar: Menim, da bi kljub vsemu ponovno obiskovala gimnazijo, tudi če bi se odločala s spoznanji, ki jih imam sedaj. Resnično nisem dobila vsega, kar sem pričakovala, delno po krivdi učnih programov, po krivdi profesorjev, pa tudi po svoji krivdi. Študij pa nameravam nadaljevati na fakulteti za naravoslovje in tehnologijo v Ljubljani, smer matematika. Vera Camlek: Tudi jaz bi najbrž ponovno obiskovala gimnazijo. Pred štirimi leti pa sem se zanjo odločila, zato, ker nisem vedela, kaj bom študirala.

Predsednik skupščine občine Velenje Franjo Korun je prejšnji četrtek v sejni dvorani občinske skupščine Velenje sprejel vse tiste osmošolce, ki so izdelali vseh osem razredov z odličnim uspehom

Sedaj sem se vpisala na filozofsko fakulteto, smer pedagogija – sociologija.

Dušan Puc: Menim, da sem v štirih letih na Rudarskem šolskem centru dobil dovolj podlage, da lahko nadaljujem študij na elektrofakulteti v Ljubljani. Zaprosil sem za štipendijo, stanovanje pa imam že urejeno. In če bi se še enkrat odločal za srednjo šolo, potem bi bil to ponovno RŠC.

Bogdan Gobec: Po končani osnovni šoli se nisem mogel odločiti. Želel sem na vojaško akademijo, pa na gimnazijo, no nazadnje sem pristal na elektrotehniški šoli. Če bi se ponovno odločal, potem bi bila to vojaška akademija. Zelo bi me veselil poklic pilota.

Vpisal sem elektrofakulteto v Mariboru in se bom vozil tja kar od doma. Stanujem namreč v Šentjurju. Kasneje bi rad poučeval na tehniški šoli.

Ivan Plevnik: Tudi jaz nameravam nadaljevati študij na elektrofakulteti. Ni mi žal let, ki sem jih prebil na elektrošoli Rudarskega šolskega centra. To delo me je vedno veselilo in na srednji šoli sem si nabral kar precej znanja. Upam, da dovolj za nadaljni skok.

Zaključni izpiti na RŠC

Z obiska na osnovni šoli „Miha Pintar Toledo" v Velenju

Zadnji petek v šolskem letu je minil na marsikateri šoli v znaku zaključne slovesnosti: podelili so spričevala osmošolcem! Podelili priznanja, značke, medalje, knjižne nagrade! Odličnjakom, pravdobrim... Z nageljnom v gumbnici so se potem osmošolci podali na ulice... Žareli so v obraz... Minila je šola... Minil je del nekega življenja...

Velika avla osnovne šole Miha Pintar Toledo v Velenju je opoldne oživela. Prišli so osmošolci iz atrijskih učilnic, na oder so stopili otroci pionirskega pevskega zbora; delavci šole, člani sveta šole, član komiteja občinske konference ZKS in predstavniki pokrovitelja šole, velenjskega Gorenja, so bili še zadnji, ki so napolnili svetel prostor. Otroci so zapeli. Sledile so recitacije, govori, podelitve priznanj, spričeval. Spet otroška pesem, nato stiski rok. Prisrčnosti ni bilo kmalu konca. Da, težko je bilo slovo po tolikih letih. Tu in tam se je utrnila solza. A nihče se je ni sramoval. Prijatelji, razhajamo se...

Z ravnateljem Emilom Hartnerjem sediva v pisarni. Ostal je sam. Ura, dve sta minili razburljivo. Potem najde še toliko časa, da spregovori o uspehu, o delu, o življenju, o osmošolcih...

„Naša šola je tako kot vse velenjske članica sklada bratov Ribar. Sedemnajst naših učencev je prejelo pozlačeno medaljo kot priznanje za odličen uspeh v osmem razredu. Osem izmed teh učencev pa je prejelo še pozlačeno medaljo bratov Ribar za odličen uspeh v vseh razredih osnovnega šolanja. V občini Velenje je takšnih učencev bilo devetinštirideset."

Priznanja odličnjakom je na slovesnosti podelil Miran Ahtig, izvršni sekretar komiteja občinske konference ZKS Velenje. Priznaja so posameznim učencem podelili mentorji različnih dejavnosti; za delo v mladinski organizaciji, v klubu OZN, za tekmovanje v matematiki, za sodelovanje v šolskem glasilu Meteor, za dosežke na področju športa, priznanja za osvojene bralne značke Kajuha, za področje tehnike... Sedemnajstim odličnjakom in desetim učencem s prav dobrim uspehom pa je predstavnik Gorenja podelil zbrana dela Karla Destovnika Kajuha.

Tik pred zaključno slovesnostjo so na šoli izdali še glasilo osmošolcev „Razpotje". Tudi ovitek, ki ponazarja različne poti, ki se stekajo k istemu cilju, je plod sodelovanja šole z združenim delom.

„Danes smo povabili tudi predstavnike velenjskih srednjih šol. Največ odličnjakov dobi gimnazija. To so tisti učenci, ki so polni energije, volje do učenja in sposobni organizirati najrazličnejše svobodne dejavnosti. Kar žal mi je za njimi. Te volje in te sposobnosti pa v srednji šoli ne morejo uveljaviti; tega ni moč tako čutiti, kot pri nas."

Lahko bi še govorila o otroškem pevskem zboru na šoli, ki je uspešno nastopil na otvoritvenem koncertu mladinskega pevskega festivala v Celju, pa mladinskega pevskega zbora o odličnjakih, pa vendar... Šolski zvonec je utihnil, kot se je umiril živžav v prostorni avli. Ostale so prazne klopi v učilnicah...

Na ulicah pa osmošolci z rdečim nagelnjem, s knjigami Kajuha pod pazduho, ožarjenih lic, srečni, kot so lahko srečni otroci naše samoupravne socialistične skupnosti...

HINKO JERČIČ

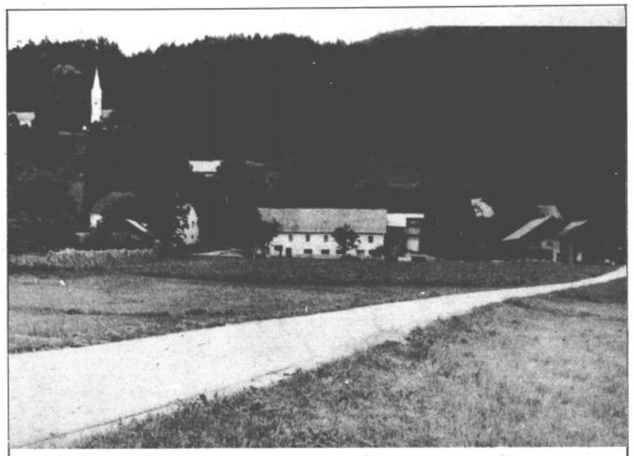

Naše uredništvo na obisku v krajevni skupnosti Bevče

Po številu prebivalcev so Bevče ena najmanjših krajevnih skupnosti v občini Velenje, saj lahko naštejejo le 185 krajanov. Vendar pa po površini to sploh ni majhna krajevna skupnost. Ljudi je torej malo, dela pa veliko. Krajani pravijo, da je želja in potreb vedno več kot denarja. Vendar pa se lahko pohvalijo s številnimi dosežki.

Pred dnevi se je naše uredništvo mudilo na obisku pri njih. V gasilskem domu smo se pogovarjali s predsednikom sveta krajevne skupnosti **Vladom Ramšakom**, podpredsednikom sveta krajevne skupnosti **Ivanom Korenom**, predsednico krajevne konference SZDL **Branko Koren**, predsednikom gasilskega društva **Vladom Pečečnikom** ter **Antonom Friškovcem** in **Jožetom Bačovnikom**.

Jože Bačovnik

Včasih je delovala krajevna skupnost Bevče v sestavu Šalek in Konovega. Interesi pa so bili različni, zato je se pokazala potreba po ustanovitvi manjših enot. Ko so oblikovali sedanjo krajevno skupnost, so veliko razpravljali o Zgornjem Šaleku Krajani Bevč so bili mnenja, da naj bi katasterska občina Šalek tvorila krajevno skupnost Bevče. Vendar pa se je Zgornji Šalek priključil krajevni skupnosti Šalek.

Eden največjih problemom v krajevni skupnosti je prav gotovo tako maloštevilno prebivalstvo. Težko je, ko organizirajo prostovoljne delovne akcije, saj je ljudi vedno premalo. Prav tako je tudi z delom v društvih in družbenopolitičnih organizacijah.

Naši sogovorniki so dejali, da je pri njih praktično vseeno katera družbenopolitična organizacija oziroma društvo zaseda, saj se na sestankih vseh pojavljajo isti ljudje. Tako največkrat razpravljajo o vseh vprašanjih kar na istem sestanku. Nekateri krajani pa stoje ob strani in nimajo interesa, da bi se vključili v delo.

Z MALO DENARJA VELIKO NAREDILI

Krajani Bevč se lahko pohvalijo z mnogimi dosežki. Vse pa so opravili s prostovljnim delom in prostovoljnimi prispevki. Tako so v kraju v letih 1973 – 74 uredili z lastnimi sredstvi dva kilometra dolg odsek ceste. Veliko prostovoljnega dela je bilo opravljenega pri gradnji sedem kilometrov dolgega vodovodnega omrežja, katerega so gradili iz sredstev krajevnega samoprispevka, prispevkov krajanov, najeli pa so tudi kredit. Vodovod so gradili 1975 in 1976 leta. Pri napeljavi vodovoda so delali vsi krajani, ne glede na oddaljenost, enako.

V krajevni skupnosti Bevče ima tako sedaj vsaka hiša vodovodno napeljavo, do sleherne pa vodi tudi cesta.

MLADINSKE ORGANIZACIJE NI

Ker je krajevna skupnost Bevče majhna, so se na zadnjih volitvah odločili, da ne bodo imeli skupščine krajevne skupnosti. Imajo le svet krajevne skupnosti in izvršni odbor krajevne konference socialistične zveze delovnih ljudi. V kraju nimajo partijske organizacije, zelo žalostno pa je tudi, da mladina ni organizirana. Aktivirati so želeli delo mladih, zato je izvršni odbor krajevne konference SZDL v preteklih dveh letih že veliko naredil, vendar mladi niso pokazali nobenega zanimanja. Včasih je bila mladina v kraju ena izmed najbolj aktivnih, danes pa je praktično ni nikjer čutiti. No, precej mladih je vključenih v prosvetno društvo, ki je v kraju izredno aktivno. Imajo še gasilsko društvo, organizaciji Rdečega križa ter Zveze borcev pa imajo združeni s krajevno skupnostjo Šalek – Corica.

Za preteklo obdobje lahko rečejo, da so bile njihove dele-

Ivan Koren

gacije tako za skupščino krajevne skupnosti kot za samoupravne interesne skupnosti dokaj aktivne. Te se pred sejami redno sestajajo, med tem, ko še vedno ni zaživel sistem povratnih informacij. Naši sogovorniki so bili mnenja, da so stališča delegatov na skupščini premalo upoštevana. O tem so takole pripovedovali: „Mislimo, da v preteklem obdobju ni bilo skupščine, na kateri delegati, ne bi potrdili gradiva takšnega kot je bilo predlagano. Včasih so ga sicer zavrnili, pa ga na naslednji skupščini skoraj v enaki obliki potrdili. Mnogo je bilo izrečenih pripomb, predlogov. Mnogokrat je bilo na sejah poudarjeno, da želijo, da prihajajo predlogi iz baze, torej tudi nepo-

Star gasilski dom bi radi adaptirali ter dogradili prizidek

sredno od nas krajanov. Vendar pa žal nismo opazili, da bi mnenja, ki so na skupščini izrečena tudi upoštevali. Potem ni čudno, če delegati otopijo in ne želijo več sodelovati na sejah.

Žalostno je, da je med njimi prisoten občutek, da gredo na sejo, samo zato, da bodo nekaj potrdili. Pripombe pa tako ne bodo upoštevane. Žal opažamo delegati v krajevni skupnosti Bevče, da delegatski sistem, ki je idealno zamišljen, v praksi ni tako zaživel."

NOV DOM DRUŽBENOPOLITIČNIH ORGANIZACIJ?

Krajani Bevč menijo, da so mestne krajevne skupnosti premalo pripravljene pomagati. V krajevni skupnosti Bevče, so praktično vse, kar imajo urejali s prostovoljnim delom. Prizadevajo si, da bi zbrali čim več finančnih sredstev, uredili najnujnejše, tisto kar krajani mesta že imajo, kar je zanje samoumevno, da je tako, v obrobju pa si morajo prizadevati za vsak meter ceste. Pravijo, da prosijo in prosijo, marsikaj jim je tudi obljubljeno, vendar pa je to le redko izvedeno. V izredno težki situaciji so tudi sedaj, ko bi radi pričeli z gradnjo doma družbeno političnih organizacij. Star gasilski dom želijo adaptirati ter ob njem dograditi še prizidek.

Ta dom naj bi imel dvorano s 162 sedeži, šest metrov dolg oder, na vrhu pa je predvidena še sejna soba, soba krajevne skupnosti, soba civilne zaščite, dvosobno stanovanje, v spodnjem prostoru pa še orodjarna in kurilnica. Načrt za ta objekt, ki so ga dobili že pred dvema letoma, je izdelan tako, da se dobro vklaplja v kmetijsko pokrajino.

V zadnjem obdobju so se krajani Bevč in tako tudi vse družbenopolitične organizacije in društva najbolj angažirala pri gradnji novega doma, vendar pa delo ni in ni steklo.

„ Krajani so pripravljeni delati, darovali so les, mi smo jim zagotovili, da bo delo steklo, vendar pa nam denar, ki smo ga že zbrali leži in žiro računu in propada. Ko smo se v krajevni skupnosti odločili, da bomo zgradili nov dom družbenopolitičnih organizacij, ki je v kraju resnično potreben," so pripovedovali naši sogovorniki," smo se dogovorili z nekaterimi samoupravnimi interesnimi skupnostmi za manjkajoča sredstva.

Te so nam ta zagotovile. Konec februarja letos smo na te samoupravne interesne skupnosti poslali tudi vloge, vendar do danes nismo prejeli niti odgovora, mi pa bi radi denar, da bi tako lahko pričeli z gradnjo. Zavedamo se namreč, da vsak dan, ki ga izgubimo, gradnjo precej podraži. Dokler pa ne zberemo dovolj sredstev, ne moremo pričeti. Pričeli bi lahko v primeru, če bi dobili garanta, vendar nam doslej tudi to ni uspelo."

Vlado Pečečnik

Predračunska investicija vrednost (lanska) doma znaša 1,79 milijona dinajrev (letos bo vsaj 2 milijona). 250.000 dinarjev so krajani namenili iz sredstev krajevnega samoprispevka, samoupravna interesna skupnost za požarno varnost jim je obljubila 350 tisoč dinarjev. Te bi lahko dobili že letos, vendar bodo nakazana, ko bo gradnja doma stekla. Za 850 tisoč dinarjev so prosili nekatere samoupravne interesne skupnosti ter sklad za pomoč krajevnim skupnostim. Iz tega sklada so pred kratkim prejeli 150 tisoč dinarjev, tako da imajo na žiro računu trenutno 400 tisoč dinarjev. Pravijo, da bi s temi sredstvi glede na to, da so zbrali tudi 30 kubičnih metrov lesa (tega so krajani prostovoljno prispevali) in da bodo vsa možna dela opravili udarniško, lahko spravili dom že letos pod streho. Zavedajo se, da to drugo leto z istimi sredstvi ne bo več možno. Odločili so se, da za dom zbirajo tudi obveznice posojila za ceste. Kljub temu, da so s strahom to predlagali na zboru krajanov, saj so ti že nejevoljni na družbenopolitične organizacije in vodstvo krajevne skupnosti, ki so jim je že pred letom obljubili, da bo gradnja stekla. Ti so namreč tudi verjeli da bo denar pritekel tako kot je bilo dogovorjeno. Kljub vsemu so se krajani za to akcijo odločili.

No, naši sogovorniki upajo, da bodo sredstva za izgradnjo tega za kraj nad vse pomembnega objekta le uspeli zagotoviti in da bo gradnja čim prej stekla.

OBVOZ UNIČIL CESTO

Mnogo nejevolje je bil Bevčah tudi lansko leto, gradili plinovod. Povzročen bilo mnogo škode, ki investitor skladno s pogod poravnal, med tem ko je izv ci odslej še niso. Razumljiv da so kmetje, ki površine mogli obdelati in tako ut precejšnjo škodo, ogorčeni dobno je bilo tudi s cesto Bevč. Lansko leto je bil izgradnji cesta Velenje – in v tem času so mnogi kot bevško cesto za obvoz Kljub temu, da so krajan prepovedali in cesto tudi za kirali, to nič ni pomagalo tej cesti, ki so jo krajani uredili s prostovoljnim delo s svojimi prispevki in seve primerna za težak tovorni met, so vozili tudi težki klopniki, ki jim je bilo vseeno, če so zapeljali po niku ob cesti. Seveda je zaradi tega mnogo razbur pa obljub, da bo škoda pov na. Ta ni bila povrnjena v t meri kot je bila povzro menijo krajani. Od Slov cest so v ta namen prejel tisoč dinarjev.

LETOŠNJI NAČRTI

Na letošnjem zboru kraj so se krajani odločili, da bo prvi fazi zgradili nov

Anton Friškovec

družbenopolitičnih organiz Poleg te prioritetne naloge nameravali rekonstrirati kr ne ceste. Ker pa je predn Komunalnega centra pre njihove finančne zmogljiv so se odločil, da bodo samo delno posuli in jih usp bili za normalen prevoz nov. Vodovodno omrežje krajevni skupnosti novo in nutno zadošča potrebam, ga bodo dodatno obrem vali, bodo morali razmisli pojačitvi. Prav tako je m voljivo električno omrežje, dar bo tudi tega potrebn dodatnem obremenjevanju jačati. Vsako leto na kmetje v Bevčah posoda in tako priključujejo nove je. Precej problematično je fonsko omrežje. V kra skupnosti nimajo niti ene lefonskega naročnika. Na vali so, da bo že leto dobilo telefon deset kraj vendar pa so zadnje inform drugačne. Na podjetju promet so jim namreč poja da bodo v Bevče lahko nap telefon šele, ko bo dog novi center Šalek – G Torej bodo morali na telef nekaj časa čakati.

Na zboru krajanov pa zastavili tudi srednjeročni do leta 1985. V prvi vrsti bili edini, da morajo ostati takšne kot so, torej tijska vasica. Podobe ne spreminjati. Dovoljevali n do nobenih novogradenj, takšnih, ki so nujno pot za omoč pri delu na kme pa seveda adaptacije hi kmetijsko dolino bi spet melioriali. Zadnja melioraci

Zgornje Bevče

bila opravljena pred drugo svetovno vojno. V plan so zapisali tudi, da bodo vse glavne krajevne ceste, v dolžini 2,7 kilometra do 1985. leta asfaltirali.

KMETIJSKA VASICA

Posebno pozornost posvečajo kmetijstvu, ki je pretežno usmerjeno v živinorejo. V kraju je deset zaščitenih kmetij, pet pa je čistih kmetov. Imajo preko 120 glav živine in letno oddajajo okoli 30 tisoč litrov mleka. Prizadevajo si, da bi na tem področju naredili še več, vendar pa jih v tem največ ovira nestimulativna cena. Odkupne cene mleka so se v preteklem letu sicer nekoliko povečale, vendar pa še vedno niso takšne kot bi morale biti. Več skrbi bodo morali posvetiti tudi mlajšim rodovom, ki se le redko odločajo, da bodo ostali na kmetiji, kljub temu da so to kmetije v nižinskem predelu, vse pa so tudi dobro opremljene s kmetijsko mehanizacijo. Vendar je v kraju vedno več kmetij brez naslednikov. Poleg tega pa so naši sogovorniki menili, da ima njihova krajevna skupnost tudi izredno ugodno klimatsko lego. Tako na primer beležijo zadnjo točo leta 1930. Bevški kmetje pravijo, da gre danes kmetom dobro. Za modernizacijo posestva je možno najeti kredite. Moti pa jih to, da kredita ne morejo dobiti za

Vlado Ramšak

adaptacijo oziroma novogradnjo hiše. Napol v šali, napol zares so dejali: „Današnji kmet ima lahko sodobno urejen hlev, pa staro hišo, ki je bolj podobna hlevu. Mnoge domačije imajo hleve sodobno urejene, živino pa w starih, nefunkcionalnih kmečkih hišah."

NE ŽELIJO SE ZDRUŽITI

V zadnjem času veliko razmišljamo o združevanju metliških krajevniih skupnosti v večje celote. Tako so tudi na zboru krajanov v Bevčah razpravljali o predlogu, da bi se združili s krajevno skupnostjo Šalek Gorica, vendar pa so krajani tej odločitvi osto nasprotovali. Menijo, da sta ti dve krajevni skupnosti s popolnoma različnimi interesi. Po številu prebivalcev je Šalek – Gorica mnogo večja, zato bi se bevčani med njimi porazgubili in tako, menijo, bi bilo tudi z njihovi željami. Bevče so vaška, kmetijska krajevna skupnost in taki želijo tudi ostati, zato ne bodo prisili, da bi se združili z mestno krajevno skupnostjo.

GASILCI NIMAJO ZAGOTOVLJENIH FINANC

Eno najbolj aktivnih društev v krajevni skupnosti je gasilsko društvo, ki je bilo ustanovljeno 1952. leta. Prej so delovali skupaj s Šalekom, nato pa so se odločili, da ustanove lastno društvo. To jim je kljub nasprotovanju uspelo. Leta 1954 so se odločili tudi za gradnjo gasilskega doma. Večino del so opravili prostovljno in seveda s prostovoljnimi prispevki. V delo so se vključevali skorajda vsi krajani. Gasilski dom je postal potem središče družbenopolitičnega in kulturnega življenja v krajevni skupnosti. Tako je bilo tudi z gasilskim društvom kamor je bila včlanjenih večina krajanov. Društvo ima 65 članov. Nekaj jih je sicer iz sosednje občine, saj je to obmjena krajevna skupnost. V svoji sestavi imajo operativno desetino, mladince in pionirje. Sodelujejo na vseh proslavah na občinskem merilu, letos pa so imeli v kraju tudi že dva požara. Enkrat je gorel gozd, drugič pa dimnik. V obeh primerih so posredovali.

Trenutno je njihova največja želja adaptacija gasilskega doma. Ker to delo nikakor ne steče, je med gasilci čutiti zagrenjenost. Težko je razumeti, zakaj ne dobijo obljubljenih sredstev, sami so namreč izčrpali že resnično vse razerve.

Za uspešno delo bi bevški gasilci potrebovali novo gasilsko črpalko, v kraju pa so že uredili sedem hidrantov in tako z njimi dosežejo dve tretjini poslopij v krajevni skupnosti. Vse bolj čutijo tudi potrebo po novem gasilskem avtomobilu, saj je star že dotrajan.

Žal pa gasilsko društvo nima stalnega vira sredstev. Finančna sredstva si tako lahko zagotovijo le z vsakoletno organizacijo gasilske veselice.

USPEŠNO DELO KULTURNEGA DRUŠTVA

Med dramskimi skupinami, ki si prizadevajo poživiti in popestriti dogajanja na področju amaterske gledališke dejavnosti v Šaleški dolini, najdemo tudi igralce amaterje iz Bevč. Že nekaj delovnih sezon zapored se tamkajšnji ljubitelji odrskih desk trudijo obogatiti kulturno dejavnost ne le v domačem kraju ampak tudi v okoliških

Branka Koren

krajevnih skupnostih, kjer se redno pojavljajo kot dobrodošli gostje. Letos in predlani pa so se uspešno predstavili tudi Velenjčanom kot izvajalci Petkovega kulturnega večera.

Prvi začetki delovanja Kulturnega društva Bevče ne segajo daleč nazaj pa vendar so v letih dosedanjega obstoja dokazali, da mislijo resno in dosledno opravljati delo, ki so si ga zastavili in ki že rojeva željene sadove. Društvo so ustanovili pred petimi leti, zrastlo pa je iz vrst mladinske organizacije, ki je že pred tem imela svojo dramsko skupino. Čeprav so začeli v neustreznih delovnih pogojih, ki so sila skromni še danes, se je v društvu zbralo nekaj več kot dvajset članov, med njimi večji del mladih. Danes jih je aktivnih približno dvanajst. Že od vsega začetka so pripravljali najrazličnejše proslave ob raznih praznikih in drugih priložnostih, vsako leto pa so naštudirali tudi novo dramsko delo. Redna oblika njihovega dela je tudi oddaja Pokaži kaj znaš, ki jo vsako poletje pripravijo skupaj z osnovno organizacijo mladih iz Bevč. Vsa dela režira Vlado Pečečnik, ki je do nedavnega bil tudi predsednik društva. Sedaj je tehnični vodja, funkcijo predsednika pa opravlja Franc Viher.

Člani Kulturnega društva Bevče so se doslej ukvarjali le z dramsko dejavnostjo. Ob zadnjem praznovanju novega leta pa so pripravili tudi prvo lutkovno predstavo z naslovom Kljukčeve dogodivščine, ki predstavlja zasnovo lutkovne sekcije, saj bodo tej igrici prav gotovo kmalu sledile tudi druge. V Bevčah pravijo, da imajo kar veliko nadarjenih in prizadevnih mladih igralcev, toda časa je sila malo pa tudi delovni prostori so milo rečeno neprimerni. Tod živi največ kmečkega prebivalstva, zato je za dramsko delo največ časa seveda pozimi. Poseben problem pa so delovni prostori. Za vasbo in nastope uporabljajo gledališki amaterji iz Bevč kar orodjarno gasilskega doma, ki pa v najboljšem primeru ne more sprejeti več kot šestedest ljudi. Radi bi ustanovili več sekcij, predvsem pa si že vsa leta želijo, da bi v svoje vrste privabili čimveč novih članov vseh starosti, predvsem iz najmlajšega dela Bevč, ki je zrastel v zadnjem času. Zavedajo pa se, da razmere, v katerih delajo sedaj, za nove člane niso najbolj mamljive. Zato nestrpno pričakujejo izgradnjo novih prostorov, ki bodo nedvomno pomenili pomembno delovno prelomnico in uresničitev vseh njihovih razvojnih hotenj.

Premalo razumevanja med krajani

Bevče so pretežno kmetijska vasica. Tudi tisti, ki so zaposleni imajo ob hiši nekaj zemlje, da si pridelajo najnujnejšo zelenjavo in sadje. Ko smo se v ponedeljek sprehodili po tej vasici, je bila večina krajanov, kljub temu da vreme ni bilo najboljše, na poljih. Nekateri so spravljali seno, ki jim ga je pretekle dni dež precej pral, drugi so sadili in pleli na njivah. Malo smo jih zmotili pri delu in z njimi pokramljali o življenju v tem kraju.

KAREL SKUTNIK: „Bevče so lep kraj. Tu imam posestvo, ki pa mi za življenje ne daje dovolj dohodkov, zaradi tega sem se še zaposlil na rudniku lignita Velenje. V zadnjem času

Karel Skutnik

smo v kraju veliko pridobili, vendar pa žal med ljudmi ni pravega razumevanja. Kljub temu, da je število prebivalcev izredno majhno, ti niso enotni, niti nismo povezani med seboj. Zaradi tega tudi v marsičem ne uspemo, saj včasih le težko uskladimo stališča."

MARIJA LESJAK: „Z možem, ki je star 70 let, jaz jih imam 66 živina na kmetiji, ki meri 12 ha. Kljub starosti imava v hlevu še dvanajst glav živine. Včasih je bila naša kmetija ena najuglednejših v kraju, danes pa jo le še s težavo obdelujeva. Imava štiri otroke, vendar so se vsi preselili v mesto. Na

Marija Lesjak

kmetiji imamo mnoge stroje. S temi opravljajo otroci, ko nama pridejo pomagati. Sin je obljubil, da bo kmetijo prevzel, midva pa seveda upava, da se bo to res zgodilo. Hudo nama je ob misli, da bi ta zemlja, ki nama toliko pomeni, nekoč propadla. Radi bi dali del posestva sinovoma, da bi si zgradila hiše in nama tako pri delu pomagala, vendar pa ne vemo, če bomo dobili soglasje za novogradnjo.

V Bevčah tudi na drugih posestvih primanjkuje ljudi, ki bi bili pripravljeni delati na zemlji. Res ne vem, kam to vodi. Saj hrano bo pa vendar tudi potrebno pridelovati."

SLAVKO KRUŠNIK: „Mama ima kmetijo, jaz in žena pa pri delu pomagava. Ker pa je to premalo, sem tudi zaposlen, delam pri velenjskem Vegradu. Bevče so izredno lep kraj. Tudi polja imajo takšno lego kot malo kje v naši občini. Prav zaradi izredne ugodnosti za kmetijstvo, si v kraju tudi želimo, da bi Bevče svojo podobo tudi obdržale. Žal pa se srečujemo s problemom kot vsepovsod na kmetijah: primanjkuje delovne sile. Mladi se zaposlujejo in le malokdo je voljah po opravljeni delovni obveznosti, še doma poprijeti za delo.

Mnogo je bilo narejenega v Bevčah v zadnjem času, vendar pa je naš največji

Slavko Krušnik

problem naša neenostnost. Le malokdo je še pripravljen kaj prostovoljno narediti. Vsega imamo že preveč, pa smo že čisto razvajeni. Trenutno je v krajevni skupnosti največja naloga izgradnja doma družbenopolitičnih organizacij. Žal pa delo še vedno ni steklo, ker še nismo dobili denarja, ki so ga nam obljubili."

CIRIL BUKOVEC: „Včasih je bila mladina v Bevčah izredno aktivna, danes pa sploh ni več organizirana. Mladi za to nimajo interesa. Čas preživlja vsak po svoje. Tisti, ki imamo avtomobile, se odpeljemo kam ven. Rad živim v Bevčah. Smo v neposredni bližini mesta, vendar pa kljub vsemu od njega odrezani. Tu ni prometnega hrupa. Mnogo bomo morali v kraju še narediti. V Spod-

Ciril Bukovec

njih Bevčah so ceste kar dobro urejene, v Zgornjih pa še ne. Velika želja krajanov je tudi dom družbenopolitičnih organizacij. Upam, da nam bo uspelo manjkajoče sredstva zagotoviti in da bo dom čim prej služil svojemu namenu."

MARJAN GORŠEK: „Živim na očetovi kmetiji, ki jo bo prevzel brat, jaz pa sem zaposlen na Rudarsko elektroenergetskem kombinatu. Moja velika želja je, da bi v neposredni bližini očetove hiše postavil lasten dom, vendar pa to kot kaže, ne bo mogoče, saj so sklenili, da v našem kraju ne bodo dovoljevali novogradenj, še manj pa krčenje kmetijskih površin.

Bevče so mi zelo všeč. Tu živim od rojstva in zelo vesel bi bil, če bi lahko tu tudi ostal. Res bo potrebno še veliko narediti. Tu v Zgornjih Bevčah so izredno velik problem ceste, ki so resnično v zelo slabem stanju. Omenim naj še problem otroškega varstva. Starši, ki smo obojestransko zaposleni, nimamo kam z otroci. Naši starši imajo že tako veliko dela na kmetiji, vrtci v centru mesta Velenja pa so tudi zelo zasedeni, poleg tega pa tudi kar malo preveč oddaljeni."

Toliko je o življenju v krajevni skupnosti Bevče v ponedeljek povedalo naših pet sogovornikov. Vsi imajo radi svoj kraj, pa bi v njem

Marjan Goršek

tudi kaj spremenili. Prepričani smo, da se bodo njihove želje z leti izpolnile.

ODBOR ZA VARSTVO OKOLJA

V krajevni skupnosti so letos ustanovili tudi odbor za varstvo okolja. Ta odbor svetuje ljudem, kako naj urede svojo okolico, v prvi vrsti pa so poudarili krajani, skrbi da bi ostala krajevna skupnost takšna kot je, čista. Vse bolj se namreč srečujejo s problemom, da krajani iz mesta odvažajo smeti k njim. „Mi pa res ne potrebujemo tisto kar meščani zavržejo", so dejali in storili bodo vse, da bodo to preprečili.

Dober dan, Makedonija (2)

Z vso (ne)potrebno naglico smo zavzeli tudi Ohrid – Vseeno se je splačalo: zaradi zgodb o jeguljah in Biljani, zaradi enkratnih zgodovinskih spomenikov, pa tudi zaradi biserov – Le solata, solata . . .

Brzimo torej proti Ohridu. Ob vznožju gorske verige, v kateri smo nekje daleč in v meg.. bolj slutili kot videli „zloglasni" Korab, teče zares lepa gorska rečica Radika. Nekje ob njej smo postali in glej presenečenje – za debelo uro skoraj. Resda nas je postanek veljal tudi peš hoje v strmo obrežje in nazaj, koristno je pa le bilo. Poravnali smo si hrbtenico, pretegnili mišičevje, si ogledali v strmo pobočje stisnjeni samostan sv. Jovana Bigorskega in se ob vhodu vanj s pranjem rok znebili odvečnih grehov. Takšno očiščenje je vsem na voljo še na več drugih mestih, kakšen pa je dejanski učinek lahko presodi vsak sam; v kolikor sploh ima kaj na vesti in si je torej privoščil to ugodnost.

Pot nas torej vodi proti cilju prvega dne – proti Ohridskemu jezeru. Spotoma še bežen pogled na del hidroelektrarne Globočica, bolj kot ta pogled pa je vredna omembe pretresljiva zgodba, morda brez primere v svetu. Globočica je, z drugimi jezovi na Črnem Drimu vred, pretrgala tok najbolj krvave stavbe na svetu. Tako približno jo imenujejo in kar verjel bi jim. V Ohridskem jezeru namreč domujejo tudi jegulje. Živijo na njegovem dnu, v določenih obdobjih in v določenem času pa se dvignejo na jezersko gladino in v veličastni jati krenejo na svatbeno, vendar tudi svojo zadnjo pot. Vsaj bilo je tako. Iz jezera se je tisoče jegulj po Črnem Drimu napotilo do Jadranskega morja, od tam po Sredozemskem in skozi Gibraltar do Kanarskih otokov kjer se je pot končala. Morda so otoki tudi Azorski, vendar to niti ni pomembno. Jegulje so daleč v Atlantiku poskrbele za zarod, nato pa objete po parih, samec in samica, potonile na dno oceana. Mladi rod je krenil po isti poti nazaj do Ohrida. Kaj je vodilo to mladež, da je vsakokrat našla in zmogla tako dolgo pot, ve samo narava. Človek pa ne ve, kako naj z vsem, svojim razumom in tehniko prepreči izumrtje teh edistvenih vodnih prebivalcev, čeprav je z vso svojo tehniko vedel in znal prekiniti to svojstveno in skoraj nedoumljivo svatbeno pot. V nobenem inštitutu še niso uspeli najti trajne rešitve, ne pomaga niti znanost, niti helikopter, niti kaj drugega. Narava je še močnejša.

V takem razmišljanju nas je pot privedla do obale jezera, do Struge kjer Črni Drim zapušča jezero. Struga je mesto s približno 13.000 prebivalci in se vse hitreje razvija. Tudi turizem ni izjema, saj kraju in okolici ne manjka lepot in znamenitosti. Tukaj so našli ostanke neolitske naselbine, odkrili so bogata grobišča ilirskih knezov, tukaj je stalo antično mesto Enhelon, kar pomeni jegulja, tod je pot Via Egnata vodila Rimljane proti Carigradu, veliko je v tem kraju cerkev in drugih stavb iz srednjega veka, pa tudi novejša zgodovina je kraju vtisnila svoj pečat. Na kulturnem področju se je Struga uveljavila tudi v mednarodnih razsežnostih s svojimi avgustovskimi večeri poezije. Strugo smo seveda videli le iz avtobusa in nič več, ostala bo za morebitni drugi naskok na Makedonijo. Bil je že večer in hiteli smo proti Ohridu in še nekaj kilometrov dalje do tako željenega cilja v obliki hotela Metropol.

Spotoma smo prisluhnili še legendi o Biljani, ženski iz ohridske zgodovine, katere ime danes srečaš vsepovsod. Znameniti so Biljanini izviri ob katerih je po legendi Biljana belila platno, videli jih seveda nismo (izvirov mislim, ne Biljane). Od tod izhaja tudi čudovita narodna pesem Biljana platno beleše, ki jo prav tako lahko slišiš vseposod in kadarkoli. Pomembna je Biljana zlasti zato, ker je prva ženska v makedonski literarni zgodovini, ki je jasno in glasno izpovedala ljubezen do mladeniča, ki ji ni bil usojen. Namenili so ji seveda drugega, kot vsem ženskam njenega in poznejših časov, prva pa je zmogla toliko poguma, da je javno priznala ljubezen do drugega. Za makedonsko ženo to vsekakor ni bilo nekaj postranskega, pa čeprav le v narodni pesmi.

Prišli smo torej do cilja prvega dne potovanja. Svet je pa res majhen. V enem dnevu preko vse Jugoslavije, veliko smo videli in izvedli od Skopja do Ohrida, pa še za večerjo nam je ostalo precej časa, zlasti po njej. Hotel je bil zares lep, vzorno urejen in opremljen, pogled na jezero enkraten, tudi hrana je bila dobra – le solata? ! Enkrat sem že omenil tovrstno presenečenje, tokrat pa lahko postrežem z natančnimi podatki. Vsak izmed nas je dobil štiri drobcene rezine paradižnika in enakih pet kumare. Posamezni srečneži so si na podlagi računske pomote v kuhinji lahko privoščili rezino ene ali druge povrtnine več, pa vendar se nam je vsem milo storilo ob spominu na makedonski paradižnik v Sloveniji, na zeleno solato pa še posebej. Hotel je bil zares A kategorije, vendar pa v vsej svoji prostrani notranjosti ni premogel niti ene same škatlice cigaret. Od A do Ž nobene, pa čeprav brez kategorije. Čez dan jih sicer prodaja trafikant, ki bi moral priti v službo zjutraj, pa ga v poznem dopoldnevu naslednjega dne ni še nihče našel. Na zdravje kadilci.

Vstajanje je bilo takšno ali drugačno, od primerka do primerka različno, uspelo pa je le in krenili smo proti sv. Naumu. Že prvi vtis ti da vedeti, da je to romarska pot bližnje in daljnje okolice. Množica obiskovalcev, zlasti mlajših, se tare na vsakem koraku. Sicer in hladne vode mogočnega izvira Črnega Drima, ki oblivajo majhne otočke z bujnim zelenjem. Drim kaj kmalu za svojimi izviri odteče v jezero, katerega napaja s svojimi vodami. Lahko bi seveda rekli, da je pravi izvir Črnega Drima Prespansko jezero, ki leži mnogo nadmorskih metrov više za ogromnim pobočjem Galičice in okoliških virov.

Iz tega zelenja se kmalu dvigne v jezero strmo padajoča stena in na njej samostan sv. Nauma, ki si je ta čudoviti kraj izbral za svoje bivališče in izhodišče za širjenje svojega plemenitega poslanstva prosvetitelja. Dognano je, da je Naum prišel v Ohrid leta 893 in je bil sodelavec Klimenta Ohridskega, oha pa sta bila zvesta učenca Cirila in Metoda. Kliment je še istega leta postal episkop in je odšel, Naum pa je nadaljeval njegovo delo. Okrog leta 900 je postavil samostan. Umrl je deset let kasneje in pokopali so ga v grobu, ki si ga je sam zgradil. Vse do prihoda Turkov je bil samostan versko in kulturno središče slovanske Makedonije. Kasneje so ga sicer do tal porušili in še v turških časih obnovili V 16. in 17. stoletju so tako nastale čudovite ikone, freske in rezbarske mojstrovine, ki pa smo jih žal videli le na prospektih. Dostopno je bilo le samostansko dvorišče, notranjost pa zaradi obnovitvenih del ni bila na ogled. Kljub temu je samostan, kot eden najpomembnejših spomenikov srednjeveške Makedonije, nedvomno vreden obiska. Navdušuje enkratna arhitektura, pogled na jezero je navdušujoč, manj kot streljaj daleč pa teče tudi državna meja z Albanijo. Zelo blizu sta obe karavli in celo čuvarje meja smo videli. To pa je tudi nekaj. Ob jezeru smo se vrnili do Ohrida mesta kulture in zgodovine, tradicije in perspektive. Minevala so stoletja, nastajale in izginjale so civilizacije, vsaka od njih pa je slikoviti podobi Ohrida vtisnila nemnljiv pečat.

Ohrid je bil naseljen že v davni preteklosti, njegovi prvi znani prebivalci pa so bili Iliri, ki so tod bivali od 12. do 4. stoletja pred našim štetjem. V grobiščih njihovih knezov so odkrili pomembne in enkratne najdbe. V 4. stoletju je Lihnidos, nekdanje ime za Ohrid, zavojeval Filip 2. Makedonski, tik pred začetkom naše ere pa so področje osvojili Rimljani in tudi o takratni veličini pričajo bogate izkopanine. Krščanstvo je sem prodrlo okrog 3. stoletja in številne antične hrame so zamejale cerkve zgodnjega krščanskega obdobja. V sklopu Bizanca je bil Ohrid v 6. stoletju, ko so ga pričeli naseljevati Slovani. Takrat je menjal svojo etnično sestavo in svoje ime. Iz Lihnidosa je nastal Ohrid, iz slovenskega „vo hrid" – na hribu. Kaj kmalu je Ohrid postal žarišče slovanske pismenosti in kulture in takšno središče je ostal vsa naslednja stoletja. Dve stoletji pred univerzo v Bolongi je bila v Ohridu ustanovljena prva slovanska univerza. Njena vrata je prestopilo preko 3500 učencev, ki so zatem slovansko pismenost, kulturo, umetnost in cerkveno petje širili po večini slovanskih dežel, tja do Kijevske Rusije. V teh krajih se je porodilo tudi Samuelovo cesarstvo, prva država makedonskih Slovanov. Še bi lahko naštevali. Recimo, Ohrid je bil pod turško nadvlado od leta 1395 do 1912, pa vseeno njegovo poslanstvo ni nikoli zamrlo. Tudi v času Ilindena, pa narodnoosvobodilne borbe je odigral pomembno vlogo.

Veliko je v Ohridu enkratnih pričevanj o njegovi bogati zgodovini, lepa sta mesto in jezero, pa značilna ohridska arhitektura, in še bi lahko našteval. Obiska ne bo nikomur žal, le čas si mora vzeti. Vzeli smo si ga sicer tudi mi, le odločno premalo. Vse skupaj je mejilo na orientacijski tek za vodičem, sonce je močno žgalo in razumljiva posledica vsega tega je bil znaten osip med udeleženci.

Kaj kmalu smo se vsi našli na istem in vnaprej določenem mestu ob obali. Naval na eno izmed trgovin s srebrnimi izdelki, opremljenimi z znamenitimi ohridskimi biseri, je bil občuten. Ženske so se zopet izkazale s svojo premočjo.

Tudi slikali smo se, še bolj pa so nas slikali drugi, vendar le na začetku že omenjenega obhoda.

Ko smo se vrnili, so bile naše slike že na panoju. Čeprav so se šele sušile, je bila konkurenca zares nelojalna. Tudi s ceno je bilo nekaj narobe. Najprej po 20 dinarjev, nato po 10 in ob avtobusu, tja so fantje s slikami pritekli za nami, že po pet.

Naglica torej zopet ni bila kaj prida. Za 100 dinarjev najprej 5 slik, čez slabe pol ure pa že kar 20. Trgovci pa taki, eni in drugi.

Z Ohridom smo več ali ma opravili v tem dopoldnevu, po poldne smo imeli prosto. Eni so počivali, drugi so se vrnili nakupovanje, eni so se kopali jezeru, drugi so iskali obljublje ni bazen in kegljišče. Oboje so našli, vendar zaprto. Po večerj zabava (ali) spanje ob pomirj joči spremljavi šumenja jezersk valov. Z zaključkom poti vas bo prihodnjič še enkrat mučil Janez Plesnik.

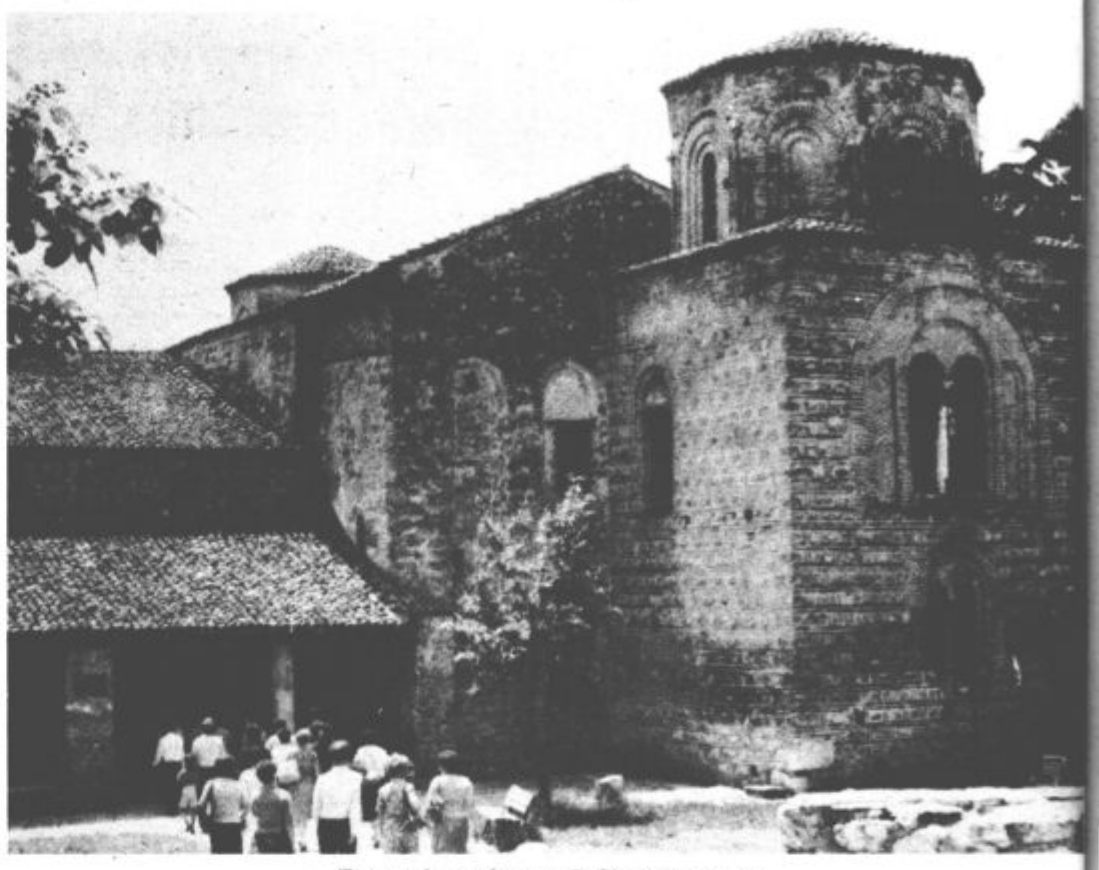

Znamenita cerkev sv. Sofije iz 7. stoletja

Takšnih trenutkov (dobesedno) je bilo zares malo.

ŠFS – kvaliteta!

Redki so glasovi iz Velenja, pa zato toliko bolj razveseljivi. Očitali bi jim premajhno kulturno razgibanost, pa so uspehi le tolikšni, da so jih vsi veseli.

Godba je prva na svetovnem prvenstvu, dekliški zbor gimnazije Velenje je po festivalu v Celju zopet zlat.

Šaleška folklorna skupina Velenje pa je z nedavnim celovečernim nastopom v domu kulture prikazala tolikšno kakovost, da se zanesljivo uvršča med najboljše folklorne ansamble pri nas.

Taka sodba ne le moja, je beseda strokovnjakov, ki so jo izrekli takoj po nastopu.

V prvem delu so se plesalci predstavili z jugoslovanskimi spleti: V slavonskem kolu, Bunjevski plesi, Kolo iz Ražanca, Oj, Dobriču, Vezak vezla in Dubrovačka poskočica. Posebno zadnja je posebej razvnela publiko v dvorani.

V drugem delu so nastopili s slovenskimi plesi: Štajerski plesi, Pustna polka, Moj oča ima, Plesi iz Bele Krajine, Iz brente gre v prešo in Prekmurski plesi.

Jugoslovanske plese so popestrili tamburaši in gusle, vse zelo avtentično.

Nasploh je koreografija vseh plesov kvalitetno izvedena. Ples pa prehaja že v artizem, če pomislimo na glavnega plesalca v Dubrovačkiposkočniciali pa v Bunjevskih plesih, Rodiča. Se veda moramo tudi ob taki kvaliteti zapisati, da jo je rodil vztrajno in trdo delo. Vrst mladih članov se množijo.

Pa še nekaj je! Domislil sem se izjave neke poljske delegac je, ki je bila gostja velenjsk kulture. Brez besed so si ogle dovali bogati in natančno urej ni fundus, za katerega so trdili da je najboljši, kar so jih videli

Resnično so v Velenju veseli, d je v bogati in pisani kultur dejavnosti močna in kvalitetn tudi folklorna.

Vinko Šmaj
Velenje, Efenkova 2

Med nastopom

Odprta razstava „XIV. divizija"

Na pobudo delavcev Kulturnega centra Velenje in v sodelovanju z Muzejem revolucije Celje in Občinskim odborom ZZB NOV Velenje je bila pretekli petek v galeriji Kulturnega centra „Ivan Napotnik" odprta razstava fotografij in dokumentov XIV. divizije.

Razstava je posvečena odkritju spomenika in spominskega parka na Graški gori in medobčinskemu srečanju borcev NOB ter mladine Jugoslavije, ki bo 3. julija na Graški gori. Otvoritev razstave je popestril izvirni kulturni program članov Šaleškega študentskega kluba, kjer so mladi literati brali svoja dela. Na slovesni otvoritvi, ki je bila številno obiskana je spregovoril tov. Božo Mohorko, vodja muzeja Velenje in v strnjenih orisih predstavil legendarni pohod slavne XIV. divizije na Štajersko, ter predstavil zdogovinsko pot ene najmočnejših, najbolj izurjenih, organiziranih in oboroženih enot slovenske narodnoosvobodilne vojske. Lahko bi jo podnaslovili tudi kot izbor fotografij divizijskega fotoreporterja Jožeta Petka, ki je „ŠTIRINAJSTO" spremljal na njeni zmagoviti, težki poti borb in zmag, junaštev in nečloveških naporov, samoodrekanja in tovarištva. Ohranil nam je dragocena pričevanja, ljubezni našega človeka do lastnega naroda in do svobode v zelo težkih časih NOB na Slovenskem v začetku leta 1944. Bolje kot besede govori 125 razstavljenih fotografij, ki zgodovinsko dokumentarno dovolj prepričljivo in verno dokazujejo veličino in hkrati človečnost našega narodnoosvobodilnega boja. Gledalec lahko spozna celotni zmagoviti pohod, ki se je pričel v Beli krajini na Štajersko in Koroško.

Razstavo je odprl tov. Jože Tekavc, ki se je zahvalil vsem organizatorjem razstave in izrazil posebno zadovoljstvo, da se je otvoritvi odzvala predvsem mladina našega kraja.

Razstava bo odprta do 15. julija 1979, vsak dan od 9. do 18. ure, v soboto od 9. do 13. ure.

RAZVOJ IN DELOVANJE KOMUNISTIČNE ORGANIZACIJE V ŠALEŠKI DOLINI

Komunistična organizacija in njene akcije od 1931 do 1941

Piše: Dr. MILAN ŽEVART

Šoštanjski klerikalni župan Anton Novak je takoj po demonstraciji poročal o dogodkih okrajnemu načelstvu v Slovenjem Gradcu. Na koncu dopisa je okrajnemu načelstvu postavil tri vprašanja, ki so izzvenela kot njegov protest, ker nihče ni preprečil demonstracij. Okrajno načelstvo je župan vpraševal, zakaj ni nobena oblast nastopila proti izgredom, zakaj merodajni faktorji dopuščajo, da se ustvarja neznosno ozračje in zakaj se dopuste izgredi, dokler domače prebivalstvo zanje ne da povoda. Šoštanjski župan pa ni mogel preprečiti protihitlerjanskih akcij. To so pokazali že dogodki v noči na 20. april 1939. Na večer pred Hitlerjevim rojstnim dnem so se šoštanjski Nemci in nemčurji zbrali v Haukejevi gostilni. V načrtu so imeli tudi kurjenje kresov na bližnjih hribih. Okoli 150 skojevcev, sokolov in članov fantovskih odsekov je obkolilo Haukejevo gostilno in hitlerjancem preprečilo izhod. Hitlerjance, ki so bili v velikem strahu, so stražili vso noč. V zvezi s sodelovanjem slovenskih fantov pri tej akciji je treba omeniti, da so bili ob Hitlerjevem rojstnem dnevu v pripravljenosti tudi po nalogu svoje organizacije.

Dne 11. junija 1939 sta šoštanjsko združenje koroških borcev in šoštanjska podružnica CMD priredili koroški večer. Med govorniki je bil tudi dr. Maks Šnuderl. Blaž Roeck je udeležence prireditve navdušil za protihitlerjansko demonstracijo. Demonstranti so zopet vzklikali po mestu: „Dol z nemčurji", a tudi „Živela Sovjetska zveza", „Dol s kapitalisti". Pred orožniško postajo je skupina demonstrantov zapela internacionalo.

V zvezi z narodnoobrambnimi akcijami so nastali v Šoštanju, Pesju in v Velenju narodnoosvobodilni odbori. Bo o Mravljak je v Šoštanju organiziral uradno mladinsko skupino za boj proti hitlerjancem.

* Orožniki so prizadevno zasledovali dejavnost komunistov in skojevcev, jo poskušali preprečevati, a njim in policiji se ni posrečilo vdreti v šaleško partijsko organizacijo, ki je nastala po koncu 1934. leta. Zlasti šoštanjski orožniki so pri levičarjih izvedli številne hišne preiskave, našli nekaj obremenilnega gradiva, nekaj komunistov in skojevcev so tudi aretirali in prijavili sodišču, a razbita ni bila niti ena partijska celica. Izdajstva ni bilo in prav tako ne priznanj aretiranih komunistov pred preiskovalnimi organi.

Konec novembra 1939 sta bila v Zagrebu aretirana medicinca Blaž Roeck in Dušan Mravljak. Uprava policije v Zagrebu ju je poslala po aretaciji orožniški postaji Šoštanj, ker sta bila osumljena, da se ukvarjata s komunistično dejavnostjo. Ob aretaciji je policija našla pri Mravljaku proglas Zveze delovnega ljudstva Slovenije „Kaj hočemo". Po zaslišanjih 1. decembra 1939 so šoštanjski orožniki Roecka in Mravljaka zaradi nadaljnje preiskave odgnali v Slovenj Gradec. Po zaslišanjih na okrajnem sodišču v Slovenjem Gradcu sta bila oba izpuščena pod pogojem, da bo Roeck stanoval v Šoštanju, Mravljak pa v Zagrebu.

Z odločbo z dne 6. februarja 1940 je okrajno načelstvo Slovenj Gradec odredilo za Roecka konfinacijo v Bileči. Roeck, ki je bil o tem obveščen, se je umaknil v ilegalo, kar je tedaj storilo še več slovenskih komunistov. Za ilegalci je bilo izdanih več tiralic. Na seznamu tiralice, ki jo je uprava Delavske banovine poslala 12. februarja 1940 okrožnim načelstvom in upravam policije, je bilo poleg imen vodilnih slovenskih komunistov tudi Roeckovo. Dne 28. marca 1940 sta dva šoštanjska orožnika hotela izvesti preiskavo pri Stropnikovih v Lokovici. Roeck, ki se je tega dne zadrževal pri Stropnikovih, je skočil skozi okno in skušal pobegniti. Ker se ni ustavil, sta orožnika streljala ter ranila Roecka v levo koleno in ga aretirala.

Dne 9. maja je okrožno sodišče v Celju obsodilo Blaža Roecka in Josipa Druškoviča, študenta iz Slovenjega Gradca. Roeck je bil obtožen, da je s kolesom odpeljal iz Šoštanja zavoj komunističnih letakov in jih s posredovanjem Druškoviča spravil v Guštanj. Obdolženca sta se zagovarjala, da nista vedela, kaj je bilo v zaboju. Roeck je bil obsojen na eno leto strogega zapora, Drušković pa na osem mesecev. Vrhovno sodišče kot kasacijsko sodišče v Ljubljani je 19. junija 1940 obema znižalo kazen za polovico.

V zvezi s procesom proti Roecku in Druškoviču je dr. Dušan Kraigher, ki se je tudi pravočasno umaknil konfinaciji, v pismu sodnikom okrožnega sodišča v Celju z dne 17. junija 1940 napisal, da sta bila Roeck in Drušković nezakonito obsojena ter da bi moral na zatožno klop orožnik, ki je streljal na Roecka, ter vsi tisti, ki od orožnikov zahtevajo tako nezakonito postopanje. Okrožnemu sodišču je Kraigher očital, da je s svojo sodbo na zahtevo bana dr. Marka Natlačena pokrilo zločinski poskus umora Blaža Roecka. Očital mu je, da je spravilo z Roeckom v ječo zavednega slovenskega študenta, ki je z vso zavedno šoštanjsko mladino dosegel, da je mesto Šoštanj, nekdanje nemškutarsko gnezdo, odločno in mogočno manifestiralo svoj slovenski značaj v času, ko je nemški imperializem pripravljal pohod na vzhod in ko so naši nemčurji pričeli dvigati glave ter izzivati, da bi dokazali nemški značaj Spodnje Štajerske. V Šaleški dolini so bili po Roeckovi aretaciji razširjeni letaki, ki so vsebovali tudi trditev, da so nasilja, preganjanja in ubijanja najboljših ljudi dokaz slabosti režima, ki se že maje. Okrožno sodišče v Celju je zavzetost, ki so jo pokazali komunisti s temi letaki za Roecka, imelo za dokaz njegovega delovanja v komunističnem gibanju. Še konec 1940. leta so šaleški komunisti zbirali podpise za protest proti nasilju šoštanjskih orožnikov (predvsem v zvezi s postopkom proti Roecku in Rudiju Korenu, ki je bil internirana). Orožniška postaja Šoštanj je prijavila Marijo Stropnik, da je pobirala podpise s pomočjo ponarejenega dovoljenja okrajnega načelstva. Dogodke ob aretaciji Roecka, ki so komuniste zelo prizadeli, je šaleška partijska organizacija močno uporabila tudi v svoji propagandni dejavnosti.

Dne 31. decembra 1940 so orožniki ponovno izvedli preiskavo pri Stropnikovih v Lokovici ter na hlevskem podstrešju našli 214 rdečih zastavic ter dve brošuri z naslovom „Stalin in mednarodni proletariat". V zvezi s to preiskavo so zaradi širjenja komunistične propagande aretirali Franca Polha in Stropnikovo hčer Vekoslavo. Polh in Vekoslava Stropnik sta bila sicer izpuščena, a 29. januarja 1941 je tožilstvo državnega sodišča za zaščito države poslalo spise o Polhu in o Stropnikovi državnemu tožilstvu v Celju, ki je 25. marca 1941 poslalo obtožnico zoper Polha in Stropnikovo celjskemu okrožnemu sodišču. Do procesa pred zlomom Jugoslavije ni prišlo in kazenski oddelek komandanta varnostne policije in varnostne službe na Spodnjem Štajerskem je 3. septembra 1941 sporočil v Celje, da je postopek ustavljen in da je nadaljnji pregon prepuščen gestapu.

V začetku 1941. leta je bil aretiran komunist Janko Vrabič, študent medicine iz Šoštanja. Dne 8. januarja 1941 je policija izvedla preiskavo pri Tereziji Resman na Koroški cesti v Mariboru, kjer je bila postojanka revolucionarnega gibanja. Policija je pri Resmanovih našla kolo in po registrski tablici ugotovila, da je last Janka Vrabiča. S tem kolesom se je iz Šoštanja odpeljal v Maribor Slavko Šlander, ki se mu je ob preiskavi pri Resmanovih posrečilo pobegniti. Kljub temu, da policija ni izvedela, kdo ji je pobegnil, je menila, da gre za komunističnega funkcionarja, zlasti še, ker se je v času preiskave pojavil pri Resmanovih Miloš Zidanšek, ki pa mu je tudi uspelo pobegniti. Po preiskavi pri Resmanovih je bil poleg Resmanove in Iva Polančiča iz Maribora aretiran tudi Janko Vrabič, ki je bil nato obtožen komunistične dejavnosti. Iz zaporov v Mariboru je bil izpuščen 8. aprila, prav pred prihodom Nemcev v Maribor. Vrabičeva aretacija torej ni bila v neposredni zvezi s kakim razkritjem partijske dejavnosti v Šaleški dolini.

Aretacije in procesi proti šaleškim komunistom so bili torej v obravnavanem obdobju redki. Pač pa so oblasti 1940 in še v začetku 1941 poslale nekaj šaleških komunistov v Bileč, še več pa na orožne vaje v delavske enote v Ivanjico. V Bileči je bil član okrožnega komiteja KPS Celje Rudi Koren. Potem ko je odsedel dosojeno zaporno kazen, pa je bil v Bileči tudi Roeck. V Ivanjici je bil s skupino Šalečanov Karel Destovnik, ki pa je bil razmeroma kmalu odpuščen. V Ivanjici je bil od 28. januarja do 15. februarja 1941. Ko je odhajala skupina Šalečanov v Ivanjico, so komunisti 25. januarja 1941 organizirali demonstracije na železniški postaji v Šoštanju. Moški demonstranti so nosili rdeče kravate, ženske pa rdeče rute.

(SE NADALJUJE)

VELIKA POLOMIJA

Piše: Milan Zrinski
Riše: Jelko Peternelj

22. Niekega večera se je, kot po navadi, dlje časa zadržal v estavraciji. Za mizo je bil Stanko sam. Čez čas sta pristopila noška v sivih oblekah. „Prosto? " je vprašal starejši, ki so ga krasili recej dolgi brki. Stanko je prikimal. „Saj smo menda rojaki, ali e? " se je oglasil še drugi. Nasmehnil se je, saj je spoznal, da je fant esnično presenečen. Že po nekaj minutah so ugotovili, da so korajda sosedje, le da drug za drugega niso vedeli.

23. Mlajši se je predstavil za Joca. Stanku se je zdelo ime v trenutku znano. Spomnil se je na listek, ki ga je našel v vlaku v denarnici. „Črni Joco!" Medtem, ko sta se predstavljala, je novega znanca skrivaj ocenjeval. Lahko bi bil prav tisti skrivnostni Joco, saj je imel izrazito črne lase in temno polt. Drugi znanec se je predstavil za Apisa. Med njegovim širokim nasmehom je Stanko opazil modrikasto razgotino na njegovem licu.

24. Apis je opazil Stankovo začudenje. „Iz vojne je", je pojasnil in sladkobno dodal: „Sem bil pač sovražni krogli napoti." Da bi znanstvo potrdili, je Apis pomignil natakarici in naročil pijačo . . . Stanko je v mislih računal starost novih znancev. Starejšemu Apisu je prisodil petdeset let, Jocu pa dvajset let manj. Stankovo vznemirjenje je prekinil Apis z vprašanjem „In kako se ti zdi tukaj, pri nas?"

Kdo bo novi trener Rudarja?

Pravkar končano nogometno prvenstvo je bilo za Rudarja veliko težje, bolj nam je gorelo pod nogami kot lani. Samo zahvaljujoč dobrim rezultatom v jesenskem delu smo ostali še eno sezono v II /zvezni nogometni ligi."

To je bila osnovna ugotovitev dosedanjega predsednika izvršnega odbora NK Rudar Dragana Rogiča na sestanku z igralci pretekli petek, na katerega so povabili tudi novinarje.

Z nastopom nogometašev Rudarja – če izvzamemo to, da so ostali v družbi drugoligašev – v preteklem prvenstvu resnično ne moremo biti zadovoljni.

Po odlični igri v jeseni, so v spomladanskem delu povsem popustili in na koncu so njihovo usodo reševali celo drugi klubi. Res je, da so igralci Rudarja začeli pomlad zelo oslabljeni. Njihov najboljši obrambni igralec Janez Hudarin je prenehal trenirati in s tem tudi igrati. Nekatere igralce so pestile poškodbe, tisti, ki pa so bili zdravi pa so, razen nekaterih izjem, igrali precej pod svojimi sposobnostmi. Ta ugotovitev še posebej velja za Dušana Šuico, ki je v spomladanskem delu prvenstva popolnoma odpovedal.

Izvršni odbor Rudarja je skušal stvari izboljšati s tem, da je zaposlil še enega trenerja – Nedeljka Gugolje. Vendar tudi to ni pomagalo, saj ta sicer izkušen trener ni mogel najti pravega stika z igralci.

Takšnega stanja pa v prihodnje ne bo več. Izvršni odbor Rudarja je medtem že sporazumno prekinil pogodbo z Zorkom Hlavačem kot trenerjem, enako tudi z Nedeljkom Gugoljem, ki odhaja iz Rudarja. Dosedanji pomočnik prvega trenerja Nedeljko Vukoje pa bo še naprej član Rudarja. Kdo bo novi trener, še ni znano, kot tudi ne, kam bo odšel Zorko Hlavač oziroma Katero delovno mesto bo opravljal, če bo še ostal pri Rudarju. Do sprememb naj bi prišlo tudi v izvršnem odboru Rudarja, saj dosedanji predsednik Dragan Rogič v prihodnje ne bo več predsednik. Ni še tudi znano, kateri igralci naj bi odšli iz Velenja. To željo je na sestanku že izrazil Savo Vukovič, menda bo odšel tudi Cicak, sicer pa so člani izvršnega odbora obljubili igralcem, ki so sedaj brez nogometnih obveznostih do 9. julija, ko se bodo začeli pripravljati za novo sezono, da bodo dobili odgovor na to na koga še računajo in na koga ne do včerejšnjega dne.

Za prihodnjo sezono pa naj bi se ekipa Rudar okrepil v prestopnem roku, ki bo trajal od 1. do 15. julija, s tremi ali štirimi dobrimi igralci.

ŠTIRJE DRŽAVNI PRVAKI

Minuli športni konec tedna je prinesel veliko veselja atletom velenjskega atletskega kluba, saj so kar štirje postali državni prvaki. S tem je bil resnično poplačan ves trud, ki so ga marljivi atleti vložili v svoje delo. Seveda pa jim to lahko pomeni tudi vzpodbudo za še boljše uspehe tudi v bodoče, saj so pred vsemi še razna druga tekmovanja.

Med najuspešnejše tekmovalce v zadnjem času nedvomno sodi Stanko Miklavžina. V Novi Gorici je v soboto in nedeljo dosegel enega izmed največjih uspehov nasploh, saj mu je dvojna zmaga ušla le za las. Državni prvak je postal v disciplini 5.000 m v konkurenci starejših mladincev. Progo je pretekel v času 14:36,2. V drugi tekaški disciplini, v teku na 3000 m, pa je bil drugi s časom 8:48,0. V teku ima Miklavžina še lepo bodočnost, čeprav bo že kmalu moral med člane.

V Novi Gorici se je v hoji na 10 km izkazal tudi Dragojlovič, saj je dosegel solidno četrto mesto. V metu kopja pa je tekmoval Razgoršek in bil deveti z metom 39 m. V teku na 3.000 m je tekmoval še Bogdan Urh in dosegel osmo mesto, medtem ko je v teku na 2.000 m ovire bil še boljši – na šestem mestu!

V Banja Luki so tekmovale mlajše mladinke, državna prvakinja pa je postala Jana Pečovnik v teku na 80 m ovire, s časom 12,5. Jugova je bila druga (12,6) .Slatinjekova pa deveta (13,0). Vrhovnikova je v skoku v daljino bila deveta, medtem ko je štafeta bila četrta.

V Kragujevcu je osvojil naslov državnega prvaka Aleš Jug v metu kopja (55,7 m), v hoji na 10 km pa Bogdan Makovšek. Poleg njiju pa sta bila uspešna še Fijavž v teku na 300 m (deveto mesto) in 300 m ovire (sedmo mesto).

Po nedeljskem državnem prvenstvu v hoji in maratonu se bodo velenjski atleti pomerili 7. in 8. julija na državnem prvenstvu članov in članic.

Hj.

IZ DELA ŠŠD

Pred dnevi je bilo v Velenju končano občinsko prvenstvo v rokometu za mlajše pionirje. Prvo mesto so osvojili mladi rokometaši z osnovne šole Gustav Šilih Velenje, drugo Anton Aškerc, 3. Biba Roeck, 4. Kajuh, 5. Miha Pintar Toledo.

ZA POKAL MLADOSTI

Danes ob 18. uri bo na igrišču pri jezeru finalno rokometno srečanje območnega tekmovanja za pokal mladosti. Sestali se bosta ekipi RK Šoštanj in RK Velenje – veterani.

Presenečenja velenjskih judoistov

Zadnje leto je bilo za judo klub Velenje nadvse uspešno. Novemu delu v klubu, bi lahko rekli tudi „ponovno rojstvo kolektiva". Klub je bil izredno močan, ko ga je še vodil Marcel Medved, saj so bili v njegovih vrstah republiški in državni prvaki: Usar 1 x državni, Škripač 2 x državni, Foraner in Petrovič po 1 x državna prvaka.

Verko in Simončič republiška prvaka, itd. Ko smo zaradi prezaposlenosti izgubili predsednika, je društvo kljub uspehom začelo propadati. Začelo se je obdobje zatišja, ki je trajalo dobre tri leta. Tisti, ki so bili dobri, so tekmovanja opustili, mladih pa ni bilo. Na srečo se je našel človek, ki se je upal prevzeti delo predsednika ter postaviti vse nazaj na noge. Le dobri volji in sposobnosti Janeza Mramorja se moramo zahvaliti za obstoj tega športa v naši občini.

Doba zatišja se je prekinila. Na mednarodnem turnirju Nagaoka v Ljubljani sta bila Rošer in Petrovič izredna. Med štiridesetimi v vsaki kategoriji sta dosegla drugo in tretje mesto. Ta uspeh je bil spodbuda za naše nadaljne delo. Naslednje so bile na vrsti ženske. Kar tri so se uvrstile na republiško prvenstvo članic. Olga Detela pa je celo osvojila bronasto kolajno. Rezultati dela so se pokazali tudi pri polaganju pasov.

Kar 32 učencev je uspešno opravilo izpite. Za prvomajske praznike smo organizirali v Topolšici priprave. Kako so bile koristne, nam kažejo rezultati. Prvo presenečenje je bilo v Novi Gorici. Sodelovala je cela ekipa, ki je dobesedno presenetila vse sodelujoče. Med 14 ekipami smo dosegli 3. mesto. Pred dvema tednoma pa smo se udeležili v italijanski Gorici velikega mednarodnega turnirja z udeležbo tekmovalcev Avstrije, Italije in Jugoslavije. Med 17. ekipami, smo na koncu skupaj z Bežigradom delili 1. mesto. Branko Rošer je premagal kar sedem močnih nasprotnikov, in je bil proglašen za najboljšega tekmovalca turnirja. Tekmoval je tudi veteran in obenem trener kluba Verko in odpravil vse nasprotnike. V borbi za zlato pa mu sreča ni bila naklonjena. Minuto pred koncem borbe je še vodil, toda zaradi težke poškodbe ramena je moral predati borbo. V kategoriji do 65 kg je pokazal izredne kvalitete Željo Zgonjanin, ki je osvojil bronasto kolajno.

Tako so judoisti Velenja po daljšem premoru spet začeli tekmovati. Začetek je bil nadvse uspešen. Njihov cilj pa je ponovna vrnitev v 1. slovensko ligo. Že naslednja preizkušnja nas čaka v nedeljo 24. junija na turnirju v Topolšici.

ZDENKO SLATNER

šport telesna kultura rekreacija

POMEMBNA TOČKA NA TUJEM

V predzadnjem prvenstvenem srečanju Slovenske nogometne lige vzhod je selekcija Šmartnega v borbi za prvo mesto osvojila pomembno točko na tujem. V Ptuju je z domačo Dravo, ki je najresnejši tekmec za osvojitev naslova prvaka, igrala neodločeno 3:3 in še naprej ostaja na prvem mestu s točko prednosti. Srečanje se je začelo za Šmarčane zelo neobetavno, saj so domači nogometaši po dvajsetih minutah igre vodili z 2:0. Prvi zadetek so dosegli že v drugi minuti, po dosojeni najstrožji kazni pa so kmalu nato rezultat povišali. Veselje domačinov, ki bi z zmago v tem srečanju prevzeli vodstvo na lestvici pa je bilo kratkotrajno. Le tri minute kasneje je Golob najprej zmanjšal rezultat in nato izenačil, tako, da se je prvi del končal neodločeno 2:2. Kmalu po odmoru je G. Omladič pripravil domačim nogometašem in njihovim privržencem neprijetno presenečenje, ko je dosegel še tretji zadetek za Šmartno. Nogometaši Drave so si do konca srečanja na vso moč prizdevali, da bi dosegli poln izkupiček in petnajst minut pred koncem so uspeli rezultat izenačiti. Vendar pa so se Šmarčani požrtvovalno borili do zadnje minute in zasluženo osvojili točko, ki jim pred zadnjim kolom zagotavlja lepe možnosti za osvojitev prvega mesta v zahodni skupini Slovenske nogometne lige.

ŠMARTNO: P. Podgoršek, Nežmah, Kralj, A. Podgoršek, G. Omladič, Frangeš, Deželak, Kregar (F. Omladič), Kopušar (Petek), Meh, Golob.

V zadnjem kolu gostuje v Šmartnem Kladivar iz Celja.

J. K.

ČIGAV JE KLUBSKI PROSTOR?

Predsedstvo Zveze telesnokulturnih organizacij občine Velenje je na zadnji seji obravnavalo tudi spor, ki je nastal zaradi klubskega prostora v športnih garderobah pri nogometnem igrišču pri jezeru. Kot so poudarili na sestanku, so bile športne garderobe in s tem tudi klubski prostor zgrajene za vse športe, zato jih tudi lahko uporabljajo vsi. Ta prostor pa so si sedaj prilastili zgolj nogometaši, kar je povzročilo nezadovoljstvo drugih, predvsem atletov.

Člani predsedstva so sprejeli sklep, da bodo z nastalo problematiko seznanili tudi občinsko Konferenco SZDL, in nato skušali to vprašanje rešiti na skupnem sestanku, katerega bi se poleg predstavnikov zveze in občinske konference SZDL udeležili tudi vsi sedanji uporabniki garderob.

V NEDELJO V VELENJU DRŽAVNO PRVENSTVO V MARATONU IN V HOJI

Atletski klub Velenje bo v nedeljo, 24. junija organiziral državno prvenstvo v maratonu in v hoji na 20 km. Štart in cilj obeh tekmovanj bosta na igrišču pri jezeru s pričetkom ob 17. uri. Na tem prvenstvu bodo nastopili vsi naši najboljši dolgoprogaši, proga pa bo speljana v smeri proti Slovenj Gradcu in nazaj.

Organizacijski odbor pričakuje, da si bo to zanimivo tekmovanje ogledalo čimveč ljubiteljev atletike in prišli tekmovalce bodrit že na sam start ob 17. uri, ko bo tudi slovesna otvoritev tekmovanja.

Pokrovitelj te prireditve je delovna organizacija Rudnik lignita Velenje.

OBVESTILO

Obveščamo občane, da bomo od 1. julija 1979 naprej sprejemali na vnovčenje 1. kupon obveznic republiške skupnosti za ceste SRS na naslednjih izplačilnih mestih:

Ljubljanska banka Temeljna banka Velenje: ekspoziture Rudarska št. 3, Šaleška, Pesje, Šoštanj, Mozirje in agenciji Gornji grad in Ljubno ob Savinji. Uporabniki družbenih sredstev bodo vnovčili 1. kupon obveznic za ceste SRS prav tako od 1. julija 1979 naprej le v Ljubljanski banki – Temeljni banki Velenje, Rudarska št. 3/V., na oddelku sredstev.

LJUBLJANSKA BANKA TEMELJNA BANKA VELENJE

PTT priporočilo

Smo v času dopustov, ko je veliko ljudi odsotnih dalj časa izven svojega stalnega bivališča. V času odsotnosti posamezniki na različne načine urejajo zadeve v zvezi s poštnimi pošiljkami. Vsem, ki odhajate na krajši ali daljši dopust priporočamo, da pri pristojni pošti z naročilom sporočite, kako se naj postopa s pošiljkami, ki bodo med tem časom prihajale na vaš stalni naslov. S tem sporočilom si boste prihranili morebitne nevšečnosti, ki bi nastale zaradi zakasnele dostave ali vračila pošiljk, obenem pa olajšate delo poštam.

PODJETJE ZA PTT PROMET CELJE

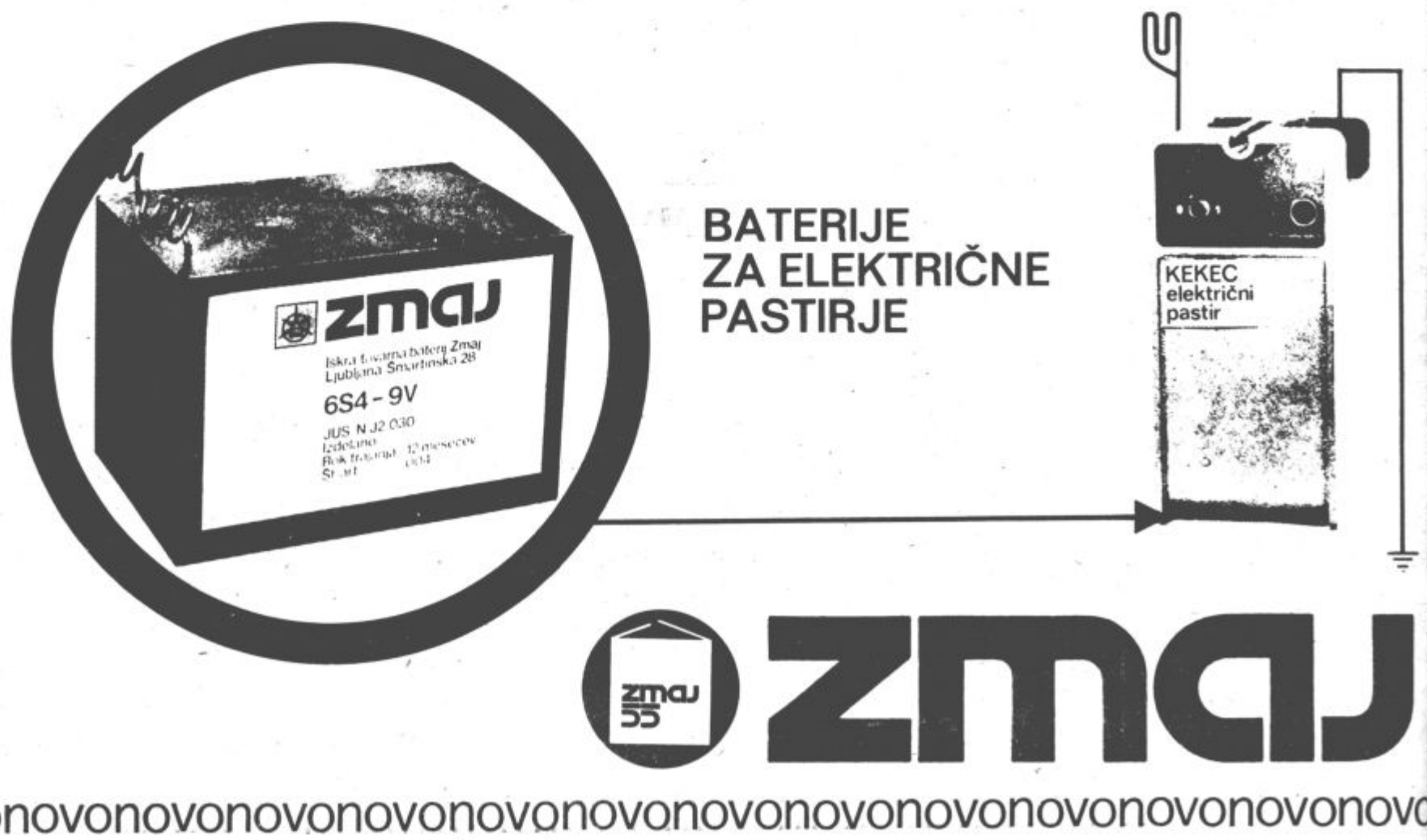

vaš obveščevalec

koledar

etek, 22. junij – Ahacij
obota, 23. junij – Kresnica
edelja, 24. junij – Janez
onedeljek, 25. junij – Viljem
torek, 26. junij – Helena
reda, 27. junij – Dan samoravljalcev
Četrtek, 28. junij – Leon

dežurstva

dravstveni dom Velenje:
2. 6. 1979 dr. Ivan KRALJ
3. 6. 1979 dežurna ambulanta: dr. Pavle GROŠELJ
omožni dežurni: dr. Aleksandra ŽUBER
24. 6. 1979 dežurna ambulanta: dr. Pavle GROŠELJ
omožni dežurni: dr. Aleksandra ŽUBER
5. 6. 1979 dr. V. PIRTOVŠEK

OBNA AMBULANTA VELENJE:
. 6. in 24. 6. 1979 dr. Miloš ežaič, Velenje, Prešernova 9 b, elefon 851 335
d 8. do 12. ure dežuren v obni ambulanti SSZD Velenje, icer v pripravljenosti doma

mali oglasi

MLAJŠA ZAKONCA potrebujeta sobo s souporabo kopalnice oziroma stanovanje v najem. Plačata v dogovoru vnaprej ali pa materijalno pomagata pri izgradnji hiše. Naslov v uredništvu.

MATI Z OTROKOM išče garsonjero ali sobo v Velenju. Naslov v uredništvu.

LJUBITELJI SIAMSKIH MAČK je lahko dobijo pri Hildi Resjak, Hrastovec 14 a, (Šemrik).

ZAKONCA brez otrok iščeta garsoniero ali sobo v Velenju ali okolici. Vojko Lončarič, Makole 32, 62321 Makole.

FOTO PAJK Velenje vam hitrokovno izdela fotografije in vse osebne dokumente hitro in kvalitetno v predpisani velikosti in po solidni ceni.

PRODAM psa bernardinca, starega 1 leto. Ivan Kolar, Vegi vrh 20, Šmartno ob Paki.

PRODAM osem žniderših panjev s čebelami; čebele so močne in zdrave. Avgust Rednak, Heroja Rozmana 5, Šoštanj.

HIŠO z delavnico, skoraj v središču Velenje, primerno za vsako obrt in dejavnost, prodam. Naslov v uredništvu.

PRODAM violino, nerabljeno, z lokom in kovčkom. Blaž Plen, Arnače 23, Velenje (telefon 850 574).

kino

EDNI KINO VELENJE

22. 6. – petek ob 18 in 20 uri DRAM, ZADNJI MANDINGO – ameriški

23. 6. – sobota ob 16., 18 in 20 uri BOBNARJEVI DOŽIVLJAJI – sexi komedija. Režija: Norman Koen. Igrajo: Robin Esguit, Antony But

24. 6. – nedelja ob 16., 18 in 20 uri BOBNARJEVI DOŽIVLJAJI – sexi komedija

25. 6. – ponedeljek ob 18 in 20 uri BIČ – ameriški vestern. Režija: John Sturges. Igrajo: Richard Widmark, Dona Reed

26. 6. – torek ob 18 in 20 uri BIČ – ameriški vestern

27. 6. – sreda ob 18 in 20 uri LJUDJE IZGUBLJENI V ČASU – angleški znanstvenofantastični. Režija: Kevin Connor. Igrajo: Patrick Wayne, Doug McClure

28. 6. – četrtek ob 18 in 20 uri UPORNIK JOSEY WALES – ameriški. Režija: Clint Eastwood. Igrajo: Clint Eastwood.

KINO DOM KULTURE VELENJE

25. 6. – ponedeljek ob 20 uri LJUDJE IZGUBLJENI V ČASU – angleški znanstvenofantastični FILMSKO GLEDALIŠČE

KINO ŠOŠTANJ

23. 6. – sobota ob 19.30 AGENT ŠT. 1 TAJNE SLUŽBE – angleški avanturistični
24. 6. – nedelja ob 17.30 in 19.30 BIČ – ameriški vestern
25. 6. – ponedeljek ob 19.30 BOBNARJEVI DOŽIVLJAJI – angleška sexi komedija
27. 6. – sreda ob 19.30 UPORNIK JOSEY WALES – ameriški

KINO ŠMARTNO OB PAKI

22. 6. – petek ob 20 uri AGNET ŠT. 1 TAJNE SLUŽBE – angleški avanturistični
26. 6. – torek ob 20 uri BOBNARJEVA DOŽIVETJA – angleška sexi komedija

gibanje prebivalstva

Poroke:
Anton ZAPONŠEK, roj. 1955, komercialni tehnik iz Doliča in Danica JEROMEL, roj. 1957, komerc. tehnik iz Doliča; Ždenko BRLOŽNIK, roj. 1957, elektrotehnik iz Proseniškega in Majda FISTRAVEC, roj. 1958, farmacevski tehnik iz Hrastovca; Anton JEROMEL, roj. 1956, električar iz Mislinjske Dobrave in Marinka POKRŽNIK, roj. 1961, delavka iz Plešivca št. 40; Slavko MARIČ, roj. 1957, delavec iz Gornjega Rajića in Smilja MIHAJILO, roj. 1949, šivilja iz Velenja; Bojan VOLAVC, roj. 1958, strojni tehnik iz Pake pri Velenju in Milena RADOLIČ, roj. 1955, administratorka iz Velenja.

Smrti:
Franc BRITOVŠEK, kmetovalec iz Škalskih Cirkovc št. 8, roj. 1914.

AVTOMOBILISTI

Montiramo radijske sprejemnike, meglenke, vzvratne luči, popravljamo vso avtoelektriko na vozilih, polnimo in kontroliramo akumulatorje.
AVTOELEKTRO SERVIS, JANEZ PELKO, DUŠANA KVEDRA 12.

Pri GIP VEGRAD Velenje
TOZD LESNA Šoštanj
v Metlečah – obrat žaga

je na voljo večja količina nasipne zemlje – brezplačno.

Lesna bo proti plačilu organizirala nakladanje in prevoz, ali pa si interesenti uredijo to sami.

Vse informacije – telefon številka 881 031.

SKUPŠČINA OBČINE VELENJE
Komisija za delovna razmerja

razpisuje

dela in naloge

PROGRAMERJA AOP V INFORMACIJSKEM CENTRU ZA SAMOUPRAVNO DELEGATSKO INFORMIRANJE

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje:
– srednja strokovna izobrazba in 3 leta ustreznih delovnih izkušenj.
Kandidati, ki nimajo delovnih izkušenj na takih ali podobnih delovnih mestih, bodo opravljali ustrezen test.
Nastop dela takoj ali po dogovoru. Poskusno delo traja 1 mesec.
Kandidati naj pošljejo pismene vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh od te objave kadrovski službi uprave skupščine občine Velenje.

ČGP DELO
TOZD PRODAJA
PODRUŽNICA CELJE
TRG V. KONGRESA 3 a

vabi

vestnega in dinamičnega sodelavca za opravljanje del oziroma nalog

kolporterja v kiosku DELO Velenje

Od sprejetega kandidata želimo, da ima:
– končano poklicno šolo trgovske ali gostinske smeri,
– vsaj šestmesečne delovne izkušnje pri opravljanju enakega ali podobnega dela
in je pripravljen svoj pravilen odnos do dela dokazati v času dvomesečnega poskusnega dela. Delo je pogodbeno za nedoločen čas.

Odločite se
in pošljite svoje prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev in opisom dosedanjega dela podružnici Delo Celje, Trg V. kongresa 3 a, v 15 dneh po prvi objavi.

VEPLAS VELENJE
Celjska cesta 35
63320 Velenje

Komisija za delovna razmerja DSSS
objavlja
prosta dela in naloge

SAMOSTOJNEGA RAZVOJNEGA TEHNOLOGA
Pogoji:
– višja ali srednješolska izobrazba tehnične smeri,
– 2 leti delovnih izkušenj
Delovno razmerje se sklene za nedoločen čas s poskusno dobo 12 tednov.
Kandidati naj prijavam obvezno priložijo dokazilo o izpolnjevanju pogojev in jih pošljejo v roku 15 dni na naslov: VEPLAS Velenje, Celjska cesta 35, 63320 Velenje.
O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po preteku roka za sprejemanje prijav.

ZAHVALA

Ob tragični in prerani izgubi sina in brata

RAJKA DOLENCA

učenca 4. a. razreda o. š. Gustav Šilih Velenje

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste mu darovali vence in cvetje na prerani grob ter nam izražali besede sožalja, hvala kolektivu osnovne šole Gustav Šilih za pomoč ob nesreči, hvala njegovim sošolcem, tovarišici razredničarki, tovarišu ravnatelju za poslovilne besede in šolskemu pevskemu zboru, OOS občinske skupščine Velenje, OOS RŠC Velenje, delavcem občinske uprave, ožjim sodelavcem, bivšim sodelavcem TGO Gorenje, sodelavcem RŠC–EKŠ. Posebna hvala zdravnikom in zdravstvenemu osebju zdravstvenega doma Velenje, ki so mu nudili prvo pomoč, zdravstvenemu osebju ter zdravnikom kirurgije Splošne bolnišnice Slovenj Gradec, ki so se mu prizadevali rešiti življenje, hvala stanovalcem Šaleške 2, hvala vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti in nam v nesreči kakorkoli pomagali.

Vsi njegovi
Velenje, 14. 6. 1979.

GRADBENO INDUSTRIJSKO PODJETJE
VEGRAD
VELENJE, PREŠERNOVA 9/a

Razpisna komisija delavskega sveta delovne organizacije GIP „VEGRAD" VELENJE

razpisuje

na podlagi sklepa delavskega sveta delovne organizacije in določil 55, 58, 59 in 61 člena statuta delovne organizacije ter 113 člena samoupravnega sporazuma o združevanju v DO

naslednja prosta področja del in nalog s posebnimi pooblastili in odgovornostmi.

1. Pomoč pri vodenju delovne organizacije za koordiniranje in vodenje proizvodnje.
2. Vodenje delovne skupnosti inženiring in opravljanje nalog s področja komerciale.

POGOJI:
1. visoka izobrazba gradbene smeri, najmanj pet let delovnih izkušenj;
2. visoka izobrazba tehnične ali družboslovne smeri, z najmanj pet let delovnih izkušenj oziroma z delom pridobljene delovne zmožnosti.

Poleg splošnih, z zakonom določenih, pogojev morajo kandidati imeti organizacijsko vodstvene izkušnje in sposobnosti, biti družbenopolitično aktivni in imeti pravilen odnos do samoupravljanja.
Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju zahtevanih pogojev in opisom rezultatov dosedanjega dela naj kandidati pošljejo v 15 dneh po objavi razpisa na naslov GIP „VEGRAD" Velenje, Prešernova 9/a. Prijava mora imeti oznako „za razpisno komisijo delavskega sveta DO".
Kandidata bosta za razpisane naloge imenovana za dobo 4 let.
Prijavljeni kandidati bodo obveščeni o izidu razpisa v 30 dneh po poteku razpisa.

GRADBENO INDUSTRIJSKO PODJETJE
VEGRAD
VELENJE, PREŠERNOVA 9/a

Na podlagi sklepa komisije za delovna razmerja DS skupne službe

objavljamo

naslednja prosta dela in naloge

1. Vodenje prodaje industrijskih objektov
Pogoj: visoka izobrazba gradbene smeri, najmanj štiri leta prakse. Za delavca, ki bo sprejet za opravljanje te naloge, je zagotovljeno družinsko stanovanje.

2. Organiziranje družbenega standarda, letovanje, kulture in športa
Pogoj: srednja izobrazba družboslovne smeri, najmanj dve leti prakse.

3. Samostojno urejanje plačilnega prometa
Pogoj: višja izobrazba ekonomske smeri, najmanj tri leta prakse.

Delo je za nedoločen čas, za vse kandidate je določeno poskusno delo.
Prošnje s pismenimi dokazili o zahtevanih pogojih sprejema kadrovska služba 15 dni po izidu objave.

VPISOVANJE UČENCEV V GLASBENO ŠOLO

Glasbena šola „Fran Korun – Koželjski" Velenje bo vpisovala učence vseh letnikov za šolsko leto 1979/80 na dan

26. in 27. junija 1979 od 10. do 12. in od 16. do 19. ure

Prosta mesta za posamezne instrumente so objavljena na oglasni deski v šoli. Dosedanji učenci se lahko vpišejo SAMO NA OSNOVI ZADNJEGA SPRIČEVALA GLASBENE ŠOLE.
V pripravnico se lahko vpišejo otroci, stari 7 do 10 let – odvisno od instrumenta.
JESENSKEGA VPISA NE BO! Vpisnina znaša 300,00 din.

RDEČA DVORANA VELENJE

komisija za medsebojna delovna razmerja

išče praktikanta – učenca za delovne naloge in opravila na področju fotografije.

Pogoj za sprejem je uspešno končana osnovna šola.
Interesenti naj pošljejo svoje prošnje in zaključno spričevalo komisiji za medsebojna delovna razmerja Rdeča dvorana Velenje v roku 15 dni po objavi.

Oh, ta standard. V Velenju že dolgo časa primanjkuje parkirnih prostorov. No, verjetno jih ne bo nikoli dovolj in ob takšnem pomanjkanju, se na mnogih parkirnih prostorih v Velenju bohotijo avtomobili, katere so njihovi lastniki ali kdo drug povsem „oropali" in nato pozabili nanje. Ali pa je to nadomestilo za otroška igrišča na katera ob gradnji novih stanovanj pogosto pozabljamo. Ker je potreba po parkirnih prostorih vendarle zelo velika in ker resnično kvarijo izgled in urejenost mesta, bi bilo prav, da bi jih njihovi lastniki odstranili. Zato pa ni potrebno veliko truda, saj bo to delo opravil namesto njih Dinos, le obvestiti jih je treba. Gornje posnetke smo napravili: na parkirišču enega izmed stanovanjskih blokov na Kajuhovi cesti, ob Kidriče cesti – v bližini samskih domov REK; izjema tudi niso naši gozdovi, naš tretji avtomobil s odkrili sredi Ležnja. To so le trije izmed množi starih škatel, ki ležijo vsepovsod po občini.

era velenje nudi veliko izbiro POHIŠTVA
vseh večjih jugoslovanskih proizvajalcev
OPREME ZA VAŠ DOM v blagovnici SODOBNA OPREMA

Rešil deklici iz bazena

Velenje je mnogim fantom iz drugih republik novi dom. Sem prihajajo takoj po končani osnovni šoli, torej še pravi otročiči, kjer pa se znajdejo v popolnoma novem okolju, brez staršev, brez prijateljev, brez

Milan Dikulić

koga, ki bi se mu lahko v najtežjih trenutkih izpovedali. Prav gotovo je to za te fante izredno težko, poleg tega pa naletijo tudi največkrat na nerazumevanje okolja v katerega so prišli.

Tudi za Milana Dikulića je bilo zelo težko, ko je prišel v naše mesto. Zapustil je starše, brate in sestre v vasi Dubice v okolici Siska in prišel v Velenje, da bi se izučil za poklic rudarja. Prvo srečanje s tem poklicem ga je, kar malo razočaralo, kmalu pa se je začel za to delo vse bolj zanimati in danes po treh letih je srečen, da si je izbral ravno ta poklic. Tudi v Velenju se mnogo bolje počuti. Ima mnogo prijateljev s katerimi preživlja prosti čas. Navezal se je tudi na vzgojitelje v domu Rudarskega šolskega centra, ki so vedno pripravljeni pomagati z nasveti. Skratka, so mu pravi prijatelji. V domu, ki so ga bili učenci zelo veseli imajo mnogo prostora za prostovoljne dejavnosti, v okolici je tudi igrišče, tako da lahko vsakdo najde sebi primerno zabavo.

Milan pa prosti čas najraje preživlja na velenjskem bazenu. Plavanje mu je v velik užitek. Vsak topel dan ga premami. Tako je bilo tudi prvi petek v mesecu juniju. Bil je sicer čas učenja, vendar se je Milan, kljub temu odločil za plavanje. „Se bom že kako izgovoril", si je mislil in jo mahnil proti letnemu bazenu. Malo je plaval, nato pa se sprehajal ob robu bazena. Zagledal je deklici, menil je, da se igrata. „Pa ju le predolgo ni bilo iz vode," je pripovedoval, „nič nisem premišljeval. Skočil sem v vodo in priplaval do njiju. Deklici sta se utapljali. Prijel sem eno za roko. Ta se me je možno oprijela, druga pa je držala to za roko. Tako sem odplaval v plitek bazen. Ko sem pripraval do roba, sem bil že hudo utrujen, zato sem prosil za pomoč, vendar pa so me vsi samo gledali. Eno deklico sem dvignil na rob bazena, potem pa mi je le pritekel nekdo pomagati."

Potem je hitro poklical pomoč iz zdravstvenega doma. Klicu se je odzval rešilni avtomobil, brez zdravnika. Deklicama pa sta nudila prvo pomoč učitelja osnovne šole iz Idrije. Deklici sta bili namreč s skupino učencev v Velenju na izletu.

Milan je bil srečen, da je deklicama rešil življenje. „Sicer pa za to nisem noben junak" je dejal, „naredil sem pač samo nekaj, kar bi moral narediti sleherni izmed nas, ki opazi nesrečo. Vem, da so bile pomembne minute, zato tudi nisem nič razmišljal, ampak smo ukrepal. Šele, ko sta bili deklici izven nevarnosti, sem se zamislil. Bil sem vesel ponosen . . ."

In kaj meni Milan o varnosti na velenjskem bazenu? „Za varnost je bilo vsaj tega dne, ko se je nesreča pripetila storjenega mnogo premalo. Na bazenu ni bilo reševalca, kljub temu, da je bilo število kopalcev zelo veliko, niti ni bilo v bazenu žoge za reševanje."

Milanu Dikuliču se tega dne ob prihodu v dom ni bilo potrebno zagovarjati, ker je predvideni čas za učenje porabil za plavanje. Opravil je humano dejanje. Rešil je dve deklici in bil sam v življenjski nevarnosti.

M. TAMŠE

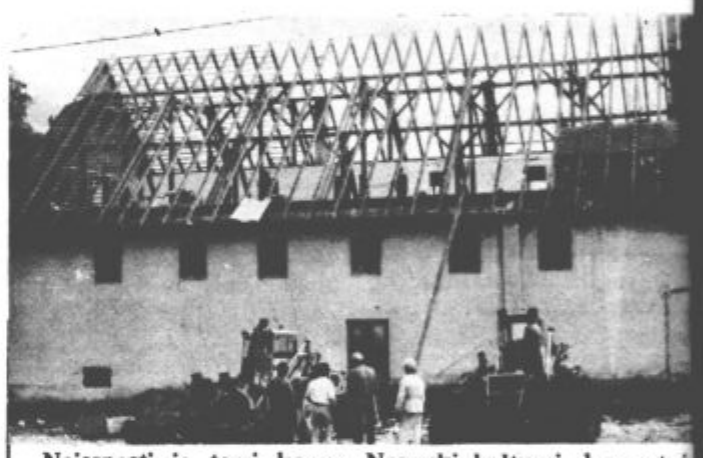

Nejasnosti je torej konec. Nazarski kulturni dom, star seveda, bo ostal le še spomin. Na njegovem mestu bo kmalu zraslo novo sodobno poslopje, ki naj bi poživilo kulturni utrip Nazarij, pa tudi širše okolice. Rušenja so se lotili nazarski gasilci in doma danes že ni več. Takle posnetek pa morda vseeno ne bo odveč.

Za večjo varnost na kopališčih

Člani predsedstva Zveze za telesnokulturno občino Velenje so na 11. redni seji, ki je bila v sredo, 13. junija, posebno pozornost namenili varnosti v naših letnih kopališčih glede na to, da se je v velenjskem bazenu že pred koledarskim začetkom poletja utopil en otrok, dvema učenkama, ki sta prišli v Velenje na izlet ter enemu starejšemu obiskovalcu pa so komaj rešili življenje. Po mnenju članov predsedstva smo doslej premalo naredili za varnost na tem področju. Zato je dolžnost vseh nas, še zlasti pa tistih, ki s kopališči upravljajo, pa je, da storimo vse, da bi vendarle zagotovili kar največjo varnost v prihodnje in preprečili morebitne nesreče. Čeprav je res, da je vzdrževanje bazena izredno drago in da nihče ne želi, da bi delal z izgubo pa vendarle ne bi smeli prevec gledati na denar, kadar gre za človeško življenje. Kljub temu pa so podprli predlog, da bi bilo treba ceno kopanja v velenjskem bazenu izenačiti s šoštanjskim, (ta je nekoliko višja) na račun večje varnosti.

Na sestanku so se člani predsedstva zavzeli, da je treba že prvi dan, ko je bazen odprt, uvesti stalno derpurno službo. Letos temu ni bilo tako. Tako bi moral biti na bazenu plavalni učitelj (sedaj je), vprašanje pa je, če je eden dovolj. Zveza bo tudi namenila denar za zaposlitev enega redarja, ki bo skrbel za red in disciplino na velenjskem bazenu. Že v prvih dneh kopalne sezone, je bilo namreč vse več pritožb staršev, da si ne upajo več pustiti svojih otrok na velenjski bazen, saj so otroci čestokrat izpostavljeni maltretiranju nekaterim prenapetežem, ki jim je v veliko ali celo največje zadovoljstvo iznenadno suvanje otrok v vodo, tunkanje, skakanje na plavalca v vodi ipd. Sklenili so, da bodo k sodelovanju skušali pritegniti tudi delavce postaje milice, ki naj bi z občasnim nadzorom pomagali zagotoviti kar največji red na bazenu. Verjetno pa bi bilo prav, da bi vsem tistim, ki s svojim objestnim obnašanjem ogrožajo varnost obiskovalcev kopališča, še zlasti otrok, prepovedali vstop na bazen.

Pri vhodu na kopališče je treba čim prej izobesiti tablo s pravili vedenja na bazenu kot je to urejeno na smučiščih. Skoraj nerazumljivo je, da to ni bilo že storjeno, kajti tudi izgovor, češ da nihče ne pogleda na pravila, nas ne more in ne sme zadovoljiti. Čimbolj vidno je treba ločiti globlji in plitki del bazena. Tudi ljudje, ki ne znajo plavati, ne bi smeli brez spremstva na bazen. To opozorilo še posebej velja za razne šolske skupine, ki prihajajo v Velenje na izlete. Šolam pa so medtem že poslali dopis naj ob koncu pouka namenijo posebno uro plavalni vzgoji.

Navedeni ukrepi in verjetno še drugi pa ne bodo prav nič pomagali, če jih resnično sleherni obiskovalec naših kopališč ne bo upoštevalo. Saj tudi večje število plavalnih učiteljev najbrž ne more zagotoviti popolne varnosti; pa še težko jih je dobiti kljub dobremu plačilu, kot smo slišali. Zavedajo se izredne odgovornosti tega dela.

V začetku tega tedna so klopi osemletk zapustili številni osmošolci. Veselja in smeha, zvitih in pikrih domislic je bilo obilo in zabave tudi; ob predajah ključev seveda. Sedmošolska zelenjad se ni dala kar tako, pa tudi mlajši so svoje starejše vrstnike z zanimanjem spremljali. Tako je bilo tudi v Gornjem gradu kjer so se morali pred dežjem umakniti v telovadnico.

N nama VELENJE

naš čas

„NAŠ ČAS", glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, Velenje, Foitova 10, p. o.

„NAŠ ČAS" je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstdnevnik „ŠALEŠKI RUDAR", kot tednik pa izhaja „NAŠ ČAS" od 1. januarja 1973 naprej.

Uredništvo: Marijan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Jože Krajnc, Janez Plesnik, Mira Tamše, Boris Zakošek ter Niko Kupec in Dušan Lazar (tehnična urednika).

Izhaja ob petkih – Uredništvo in uprava 63320 Velenje, Foitova 10, poštni predal 89, telefon (063) 850–087 – Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda 4 dinarje, letna naročnina 180 dinarjev (za inozemstvo 360 dinarjev).

Žiro račun pri SDK, podružnici Velenje 52800–603–38482.

Grafična priprava ČZP „Dolenjski list" Novo mesto, tisk tiskarna „Ljudska pravica" Ljubljana.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za „NAŠ ČAS" se po mnenju Sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije številka 421–1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega davka od prometa proizvodov.